

நூலின் பெயர் - **சிங்கர்குடிக்கோயில் தலமஹாத்மியம்**

முதல் பதிப்பு - 1000 பிரதிகள் (1997)
இரண்டாம் பதிப்பு - 1000 பிரதிகள் (1999)
மூன்றாம் பதிப்பு - 1000 பிரதிகள் (2000)
நான்காம் பதிப்பு - 1000 பிரதிகள் (2003)

இலவச வெளியீடு - (Postage Extra)

வெளியிடுபவர் - **ஸ்ரீ மாலோல கைங்கர்ய சபையினர்,**
புதுச்சேரி.

ஆசிரியர் - திரு. ஆர். சுப்பிரமணியன்

அச்சிட்டோர் - கம்பன் மறுதோன்றி அச்சகம்,
புதுச்சேரி-4, பேசி : 2359587.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணாரண்யம்

என்னும்

சிங்கர்குடிக்கோயில் தலமஹாத்மியம்

நான்காம் பதிப்பு

ஆக்கியோன்

தாஸன்

ஆர். சுப்பிரமணியன்

ஸ்ரீ அஹோபில மடம் 44, 45 வது ஜீயர்ஸ்வாமிகள்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ மதேலக்ஷ்மீநரஸிம்ம பரப்பிரம்மணே நம:
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீ நாராயண
யதீந்திர மகாதேசிகாய நம:
ஸ்ரீமதே லக்ஷமிநரஸிம்மாய நம:
நதோஸ்ம்யநந்தாய துரந்த சக்தயே
விசித்ரவீர்யாய பவித்திர கர்மணே
விச்வஸ்ய ஸர்கஸ்திதிஸம்யமாந்குணை:
ஸ்வலீலயா ஸந்ததம் அவ்யயாத்மனே

ஸமர்ப்பணம்

சிங்கர்குடி (சிங்கர் கோயில்) என்னும் ஸ்ரீலக்ஷ்மிநரஸிம்மஸ்வாமி க்ஷேத்திரத்தின் தல வரலாறு கூறும் இச்சிறு நூல் ஸ்ரீ அஹோபில மடத்தில் எழுந்தருளி இருக்கும் இக்காலப்பீடாதிபதி 45ஆவது பட்டம் ஸ்ரீவண்சடகோப ஸ்ரீ நாராயண யதீந்திரமஹா தேசிகனின் ஆணையை முன்னிட்டுச் சிங்கர் கோயிலில் எழுந்தருளி இருக்கும் ஸ்ரீலக்ஷ்மிநரசிம்மனின் திருவடித்தாமரைகளில் அடியோங்களால் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது.

இலவச வெளியீடாகிய இச்சிறிய நூல் மேற்படி ஸ்ரீமாலோலகைங்கர்ய சபையினரின் முயற்சியால் பிரசுரிக்கப்பட்டு ஸ்ரீலக்ஷ்மிநரசிம்மன் திருவடித்தாமரைகளில் 4வது பதிப்பாக சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது.

ஸ்ரீ மாலோல கைங்கர்ய சபையினர்

புதுச்சேரி
மே - 2003

ஸ்ரீ

மதிப்புரை

ஸ்ரீய: பதியான நாராயணன் இவ்வுலகில் ஸாதுஜனங்களைக் காப்பதற்காகவும் ஸாதுஜனங்களைத் துன்புறுத்தும் துஷ்டஜனங்களை அடக்குவதற்காகவும் பல அவதாரங்களை மேற்கொண்டான். அவற்றுள் பக்தாக்ரரேஸரனான ப்ர்ஹ்லாதனைக் காப்பதற்காகவும் அவனை நலிந்த அவன் தகப்பன் ஹிரண்யகசிபுவை அழிப்பதற்காகவும் நரசிங்க உருவாய் நாராயணன் அவதரித்தான். அந்த நரசிங்கப் பெருமான் அர்ச்சாரூபியாகப் பல க்ஷேத்ரங்களில் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளிப் பிற்காலத்தவர்களையும் தன் அருளால் ஆட்கொண்டிருக்கிறான். அத்திருத்தலங்களுள் புதுச்சேரியின் அருகிலும் திருவஹீந்திரபுரத்தின் அருகிலும் உள்ள சிங்கர்கோயில் என்பதும் ஓர் உயர்ந்த திருத்தலமாகும்.

இத்திருத்தலம் இக்காலம் தமிழ்நாட்டில் தென்னார்க்காடு மாவட்டம் கடலூர் வட்டத்துள் இருக்கிறது. சிங்கர்கோயில் என நரசிம்மர் பெயராலேயே வழங்கப்படுகிறது. இங்குக் கோயில் கொண்டுள்ள மூலவர் நரசிங்கர் பதினாறு திருக்கைகளுடன் ஆச்சரியமாகக் காட்சியளிக்கிறார். இவரைத் தரிசித்தால் எல்லா வகைப் பாபங்களும் குறைகளும் நீங்கும்.

வஸிஷ்டமாமுனிவர் இத்திருத்தலத்தில் நரசிங்கரைத் தியானம் செய்துகொண்டு தவம்புரிந்து ஸித்தி பெற்றுத் தம்முடைய பாபங்களைப் போக்கிக் கொண்டார்.

இந்த ஊரின் பெயர் சிங்கர்கோயில். புராணப் பெயர் கிருஷ்ணாரண்யக்ஷேத்ரம். தாயார் பெயர் கனகவல்லித் தாயார். விமானத்தின் பெயர் பாவன விமானம். இங்குள்ள தீர்த்தங்கள் ஜமதக்னிதீர்த்தம், இந்த்ரதீர்த்தம், பார்க்கவதீர்த்தம், வாமனதீர்த்தம், கருடதீர்த்தம் என ஐந்து.

இங்கு அற்புதமாகச் சேவை தரும் நரசிங்க மூர்த்தியின் பதினாறு கைகளுள் காணப்படும் முத்திரைகள்.

வலப்புறம் 1.பதாகம் 2.ப்ரயோகசக்ரம் 3.குத்துக்கத்தி 4.பாணம் 5.அசுரனின் தலையை அறுத்தல் 6.கத்தி (அசுரன் ஒருவனைக் கொல்லுதல்) 7.இரண்யனின் காலை அழுத்திப்பிடித்தல் 8.இரணியனின் குடலைக்கிழிப்பது. இடப்புறம் 9.குடல் மாலையைப் பிடிப்பது 10.சங்கம் 11.கேடயம் 12.வில் 13.கதை 14.வெட்டப்பட்ட தலை 15.இரணியனின் தலையை அழுத்துவது 16. குடலைக் கிழிப்பது என்பன காணப்படுகின்றன.

மூலமூர்த்திக்குக் கீழே இடப்புறம் இரணியனின் மனைவியான நீலாவதி, கீழே வலப்புறம் மூன்று அசுரர்கள், ப்ரஹ்லாதர், சுக்ரர், வஸிஷ்டர்

ஆகியவர்கள் இருக்கிறார்கள். வடக்கு நோக்கியவர்களாகச் சிறியவடிவில் யோகநரசிம்மர், பாலநரசிம்மர் என இருவர் இருக்கிறார்கள்.

இவ்வாலயத்தில் வைகானஸ ஆகம முறைப்படி பூஜைகள் நடக்கின்றன. அயிந்தை தோத்திரமாலை என்கிற நூலில் தேவநாதனே சிங்கர்கோயிலில் நரசிங்கராக இருக்கிறார் எனப்படுகிறது. நரசிங்கனே தெய்வநாயகனாகக் காட்சியளிக்கிறார் என்று திருமங்கையாழ்வார் அருளிச் செய்கிறார்.

இக்கோயிலில் ஆண்டாள், இராமர், தாயார், ஆழ்வார்கள் சந்நிதிகளும் உள்ளன.

ஸ்ரீ அஹோபில மட ஆஸ்தானத்தை அலங்கரித்த நான்காவது பட்டத்து அழகியசிங்கர் ஸ்ரீ முஷ்ணத்திலிருந்து பாரத தேசயாத்திரை செய்துவிட்டுக் கடைசியாகச் சிங்கர்கோயிலில் எழுந்தருளித் தவம் செய்து திருநாடலங்கரித்தார். அவருடைய சமாதிஸ்தலத்தைப் பிருந்தாவனமாக அமைக்க ஏற்பாடுகள் நடைபெறுகின்றன.

அந்த அழகியசிங்கரின் திருநாமம் ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ யதீந்த்ர மஹாதேசிகன். திருநக்ஷத்ரம் மார்கழி சித்திரை. இந்த ஜீயர் சிங்கர்கோயில் ஆலயத்தில் காலக்ஷேபம் ஸாதித்துக் கொண்டிருந்ததாகவும் தெரிகிறது.

இவ்வாறு பெருமை வாய்ந்த சிங்கர் கோயிலின் வரலாறுகளைக் கிருஷ்ணாரண்ய மஹாத்மியம் என்கிற நூல் கூறுகின்றது. அவற்றை மிக விரிவாகத் தமிழில் புலவர் ஆர்.சுப்ரமணியன் என்பவர் எழுதித் தந்துள்ளார். இதை வாசித்துச் சிங்கர் கோயிலின் பெருமையையும் ஊரின் வரலாறுகளையும் கோயிலின் அமைப்பையும் கல்வெட்டுச் செய்திகளையும் நரசிங்கமூர்த்தியின் விளக்கத்தையும் நான்காம் பட்டத்து அழகியசிங்கரின் பெருமையையும் நன்கு தெரிந்துகொள்ளலாம். இந்நூல் எல்லோருக்கும் பயனைத் தரும்.

நாவல்பாக்கம் **என்.எஸ்.ராமானுஜ தாத்தாச்சாரியார்**

முன்னுரை

நல்லனவற்றைச் செய்பவன் தீயதை அடைய மாட்டான் என்பது கண்ணனின் திருவாக்கு. இத்திருத்தலத்தின் பெருமையைப்பல ஆண்டுகளுக்கு முன் மாலைமலர் தமிழ்ப் பத்திரிக்கையில் வாரம் ஒருமுறை சிங்கர் கோயில் வரலாறு என்ற தலைப்பில் எழுதினேன்.

எனக்கு இயல்பாகக் கல்வெட்டுக்களைப் படிப்பதில் ஆர்வமுண்டு. மிகவும் பின் தங்கிய நிலையில் சிங்கர் கோயில் ஆலயம் இருந்த காலத்தில் அங்குள்ள கல்வெட்டுக்களை எழுதி வந்தேன். சுமார் 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பரமபதவாசி வியாகரண சிரோமணி ஸ்ரீஉவே ராமாநுஜ ஐயங்காருடன் சிங்கர்குடிக்கோயில் செல்ல நேர்ந்தது. இதற்குச் சில ஆண்டுகள் கழித்து இப்பொழுது ஸ்ரீ உ.வே.பத்தங்கி விஜயராகவாச்சாரியசுவாமி சிங்கர் கோயிலைப் பற்றி எழுதவேண்டும் என்று எனக்கு ஆணையிட்டார். அவருடைய ஆணையைக் கடக்கத் துணிவின்றிப் புத்தகமாக எழுதத் துணிந்தேன். இதற்கிடையில் வடமொழியில் ஸ்ரீகிருஷ்ணாரண்ய மஹாத்மியம் என்ற பெயரிலுள்ள நூலின் பிரதி கிடைத்தது. அதன் தமிழ்ச்சுருக்க மொழிபெயர்ப்பே இந்நூல். எனவே, ஸ்ரீ பகவான் என்னை இப்பணியில் தொடர்ந்து ஈடுபடத் தூண்டுகிறான் என்பதற்கு மேலே கூறிய நிகழ்ச்சிகள் சான்று.

மாலை மலரில் தொடர் முடிந்த சில ஆண்டுகளில் சிங்கர் கோயில் சம்புரோக்ஷணமும் நடந்தது.

ஸ்ரீ உ.வே.பத்தங்கி விஜயராகவாச்சாரியார் சுவாமியின் ஆர்வமும் அவருக்கு அகோபில மடம் ஜீயருடைய பிருந்தாவனத்தின் வளர்ச்சியில் இருக்கும் முயற்சியும் போற்றத்தக்கன. இது பலிதமாக வேண்டும் எனச்சிங்கர் பெருமாளை பிரார்த்திக்கிறேன். எனக்கு இவ்வாய்ப்பு அளித்த ஸ்ரீ சிங்கர் பெருமானுக்கும், உ.வே.ஸ்ரீசுவாமிக்கும் என்னுடைய நன்றியின் அடையாளமாகப் பிரணாமத்தினைச் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

இந்நூல் இனிதே வெளிவரச் செய்த ஸ்ரீமாலோல கைங்கரிய சபா அங்கத்தினர்களை மாலோலனாகவே எண்ணி நன்றிப் பிரணாமங்களைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

இங்ஙனம்,

தாஸன் *ஆர்.சுப்பிரமணியன்*

ஸ்ரீ:

கிருஷ்ணாரண்யே ந்ருஸிம்ஹம் ஸுரமுனி
விநிதம் பாவனாக்யே விமானே
ஸ்தம்பம் பித்வா நகாக்ரை ரிபுதள நபரம்
க்ஷோடசே பாஹு பிச்ச சங்கம்,
சக்ரம், கிருபாளம், ஹல, முசல, கதா, சாங்குசம்,
பிந்திபாலம், பிப்ரம்தம், பீமரூபம் தநுஜன
ஸுமுகம் பாவபாத்யந்த ரங்கே.

தென்னார்க்காடு மாவட்டம்

கடலூர் வட்டம்

சிங்கர்கோயில் என்ற பழைய பெயருடைய சிங்கர்குடிக்கோயில்

இக்காலம் தமிழ்நாட்டில் தென்னார்க்காடு மாவட்டம், கடலூர் வட்டத்துள் இருக்கும் சிங்கர்குடிக்கோயில் பண்டைய நாளில் ஜயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்துள் இருந்தது.

தொண்டை நாட்டுள் ஜயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்துள் அபிசுப்பாக்கம் சிங்கர்கோயில் என்பது பெயர். இவ்வூரில் கோயில் கொண்டுள்ள நரசிம்மரின் பெயராலேயே இவ்வூர் சிங்கர்குடி என்று பெயர் பெற்றது. இவ்வூருக்கு வரலாற்றுப் பெருமையையும், புராணப் பெருமையும் உண்டு.

மார்க்கண்டேய புராணத்துள் நிருஸிம்ம வன மாஹாத்மியம் என்பது சிங்கர் கோயில் தல வரலாறு. இந்நூல் எட்டு அத்தியாயங்களை உடையது.

முதல் அத்தியாயம்

முதல் அத்தியாயத்தில் ஜைமினி என்னும் ரிஷி ப்ருகு ரிஷியிடம் சென்று தமக்கு நல்லகதி அடைய வழி கூறவேண்டும் என்று கேட்க, முன் காலத்தில் நாரத முனிவர் இதே கேள்வியை நான்முகனிடம் கேட்டார். அவர் கூறிய பதிலை உனக்குக் கூறுகிறேன் என்று ப்ருகு முனிவர் தல புராணத்தைக் கூற ஆரம்பித்தார்.

ஜம்பூத்வீபத்தில் பரதகண்டத்துள் பாலாற்றுக்கு ஐந்து யோஜனை தூரம் தெற்கிலும், கிழக்குக் கடலுக்கு ஒரு யோஜனை தூரம் மேற்கிலும் பெண்ணையாறு, சிதம்பரம், காவேரி இவைகளுக்கு வடக்கிலும், காஞ்சீபுரத்திற்கு ஐந்து யோஜனை தெற்கிலும், திருவஹிந்திரபுரத்திற்கு ஒரு யோஜனை வடக்கிலுமுள்ளது நரஸிம்மவனம்.

இங்கு வாழும் எல்லாவகை மக்களும் தத்தம் செயல்களைச் செய்துகொண்டு நல்லவண்ணமே வாழ்கிறார்கள். இவ்வூரில் சென்று நரசிம்மரைத் தரிசித்தால் எல்லாவகைப் பாவங்களும் நீங்கி விடும்.

இரண்டாம் அத்தியாயம்

முன் காலத்தில் அயோத்தியில் நிமி என்னும் அரசன் இருந்தான். அவன் தான் செய்யும் தந்தை சிராத்தத்திற்கு வசிஷ்டரை அழைத்தான். வசிஷ்டர் அரசனின் அரண்மனைக்குச் சென்று சிராத்த காரியங்கள் முடித்து உணவருந்த இலையில் அமர்ந்தபோது, அரசனிடம் பொறாமை கொண்ட அசுரன் ஒருவன் சமையற்காரன் வடிவில் வந்து வசிஷ்டருடைய இலையில் மாம்ஸ உணவைப் பரிமாறினான். இதனால், கோபமடைந்த வசிஷ்டர் அரசனைப் பார்த்து எனக்குப் புலாலுணவைப் பரிமாறியதால் நீ மாம்ஸத்தைச் சாப்பிடும் அசுரனாக ஆகவேண்டும் என்று சபித்தார்.

இதைக் கண்டு அரசன் மிகவும் வருந்தினான். எனினும், தான் செய்யாத குற்றத்திற்கு ஆழ்ந்து யோசனை பண்ணாமல் சபித்ததனால் அரசன் முனிவரைப் பார்த்து, உமக்கும் உருவமில்லாமல் போகட்டும் எனப் பதில் சாபம் கொடுத்தான்.

அரசனுடைய சாபத்தால் வசிஷ்டருக்கு உருவம் போய்விட்டது. பிரம்ம தேவனிடம் சென்று தமக்கு நேர்ந்த நிலையைக் கூறி வருந்தினார். பிரம்மதேவர், ஜம்பூத்வீபத்தில் பாரத வர்ஷத்திற்குச் சென்று தவம் செய் என்று கூறினார். உடனே, வசிஷ்டர் அரசனுக்கும் சாப விமோசனத்திற்கு வழிகூற வேண்டும் என்று கேட்டார். இதற்கு நான்முகன், நிருசிம்மனின் கைங்கரியத்தால் அரசனுக்கும் பழைய நிலை வரும் என்றார்.

மூன்றாம் அத்தியாயம்

வசிஷ்டர் நிருசிம்ம வனத்திற்கு வந்து அங்கு ஒரு குகையில் தவமியற்றினார். இவருடைய தவத்திற்கு மகிழ்ந்த நான்முகன் வசிஷ்டர் முன் தோன்றி அவருக்கு உருவத்தை அடையும்படி அருள்புரிந்து மறைந்தான்.

வசிஷ்டர் மீண்டும் தொடர்ந்து பகவானைத் தரிசிக்க வேண்டும் என்ற உறுதியுடன் கடுந்தவத்தைச் செய்து வந்தார். இவருடைய தவத்திற்கு வானவர்கள் அஞ்சினர். இந்திரன், ரம்பை, மேனகை முதலான

தேவமாதர்களை அனுப்பினான். வசிஷ்டர், மேனகையினிடம் மயங்கினார். வானவர்கள் வெற்றியுடன் திரும்பிச் சென்றனர்:

நான்காம் அத்தியாயம்

வெகுகாலம் மேனகையுடன் வாழ்ந்தார் வசிஷ்டர். ஒருமுறை அசரீரி கேட்டது. "வசிட்டனே! உனது தவம் தடைபட்டது. நீ தவத்தின் பயனை அடைய வேண்டுமானால் ஓர் உபாயம் கூறுகிறேன். நரசிம்ம வனத்தின் உட்பகுதியில் சென்று தவம் செய். அங்கு நிருசிம்ம ரூபியாக விஷ்ணு கோயில் கொண்டிருக்கிறார். அவருடைய அருளால் பலர் தவம் செய்து சித்தி பெற்றிருக்கிறார்கள்", இவ்வாறு அசரீரி சொல்லியதை வசிஷ்டர் கேட்டார்.

அவ்வாறே நிருசிம்மவனத்தின் உள்ளே சென்று சிங்கப் பெருமானைத் தரிசித்து பிரதக்ஷிண நமஸ்காரங்கள் செய்து அங்குத்தவம் செய்ய ஆரம்பித்தார்.

ஐந்தாம் அத்தியாயம்

மீண்டும், வசிஷ்டர் கடுமையான தவம் செய்ய ஆரம்பித்ததைக் கண்ட தேவர்கள், தேவேந்திரனிடம் சென்று தெரிவித்தனர். கோபங்கொண்ட இந்திரன் ஐராவதம் என்ற தன்னுடைய யானையின் மீது ஆரோகணித்து வந்து தனது ஆயுதங்களால் வசிஷ்டரை அடித்துத் துன்புறுத்தினான். எதற்கும் அசையாமல் நாராயண அஷ்டாக்ஷரியை ஜபம் செய்து கொண்டும் பகவானைத் தியானித்துக் கொண்டும் இருந்தார் வசிஷ்டர். தனது பக்தன் படும் துன்பத்தைக் கண்டு மனம் இளகிய சிங்கப் பெருமான் தனது சக்கரத்தை ஏவினார். பெருமானுடைய சக்கரம் இந்திரன், தேவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் தாக்கியது. தேவர்கள் அலறினர்.

பின்னர் இந்திரனும் தேவர்களும் பகவானிடமும் வசிஷ்டரிடமும் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டு தமதிருப்பிடம் சென்று சேர்ந்தனர்.

ஆறாவது அத்தியாம்

இந்திரன் தான் செய்த அபராதத்தைப் போக்கப் பாவன விமானத்தின் பக்கத்தில் தீர்த்தத்தை உண்டாக்கி அதற்கு இந்திர புஷ்கரிணி என்ற பெயரைக் கொடுத்தான்.

வசிஷ்டர் உண்மை ஞானம் உண்டாகத் தவம் செய்ய எண்ணி வசிஷ்டர் என்ற பெயருடைய மனித உருவத்தை விட்டுவிட்டு அச்வத்த விருக்ஷமாக ஆகி நரசிம்மரின் முன்புறத்திலிருந்து தவம் செய்தார்.

இதே சமயத்தில் இந்திர புஷ்கரிணியின் அருகில் யக்ஞுகுப்தர் என்பவர் தவம் செய்து கொண்டிருந்தார். எதேச்சையாக அப்பொழுது அங்கு வந்த பிரகலாதரை யக்ஞுகுப்தர் வணங்கி வரவேற்றார்.

பிரகலாதரைப் பார்த்து யக்ஞுகுப்தர் எந்தவிதமான உபாயத்தால் பகவானைப் பிரத்யக்ஷமாகப் பார்க்க முடியும்? என்று கேட்டார். "தவம், கர்மாக்கள், வேதாத்யயனம் முதலானவற்றாலும் பகவானைப் பிரத்யக்ஷமாகப் பார்க்க முடியாது. (இந்த) ஆலயப் பிரதக்ஷிணம், உபவாஸம் இவைகளால் மாதவனைப் பிரத்யக்ஷமாகப் பார்க்கலாம். பக்திக்குத் தான் எளியவர்" என்று கூறி யக்ஞுகுப்தருக்கு நிருசிம்ம மந்திரத்தை உபதேசித்தார் பிரகலாதர். இம்மந்திரத்தை ஜபம் செய்துகொண்டே வந்தார் யக்ஞுகுப்தர்.

யக்ஞுகுப்தருக்குச் சித்திரை மாதம் சுக்ல பக்ஷத்தில் சித்திரை நக்ஷத்திரத்தோடு கூடிய பௌர்ணமியன்று நரசிம்மப் பெருமான் தரிசனம் கொடுத்தார்.

"யக்ஞுகுப்தனே நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். உனக்கு மூன்று வரங்கள் கொடுக்கிறேன் கேள்", என்றார் பெருமாள்.

"1. பகவானே! இந்த க்ஷேத்திரத்தில் நீ என்றும் நிலையாக இருந்து உன்னை வழிபடுபவர்களுக்கு ப்ரத்யக்ஷமாகி அருள்புரிய வேண்டும்.

2. இந்த க்ஷேத்திரத்தில் வசிக்கும் உயர்திணை, அஃறிணைப் பிராணிகளுக்கு இறந்தபின் பரமபதத்தை அருள்புரிய வேண்டும்.

3. மஹாபாதகங்களைச் செய்தவர்களாக இருந்தாலும், அறிந்தோ, அறியாமலோ இந்த க்ஷேத்திரத்திற்குள் அவர்கள் வருவார்களானால் அவர்களுடைய பாபங்களை விலக்கி அருள்புரிய வேண்டும்"- என்று மூன்று வரம் வேண்டிப் பெற்றார் யக்ஞுகுப்தர்.

ஏழாவது அத்தியாயம்

இனி, இந்த க்ஷேத்திரத்தில் உள்ள உத்தமமான தீர்த்தங்களின் மகிமைகளைக் கூறவேண்டும் என்று ஜைமினி கேட்கப் பிருகு சொன்னார்.

பாவன விமானத்தின் பக்கத்தில் இந்திர தீர்த்தம் உள்ளது. முன்காலத்தில் கௌதமரின் சாபத்தால் துன்பமுற்ற இந்திரனின் துன்பத்தை நீக்கி ஸஹஸ்ராக்ஷன் என்ற பெருமையைக் கொடுத்தது. இது நீராடுபவர்களின் எல்லாப் பாவங்களையும் நீக்க வல்லது. சித்திரை மாதத்தில் செவ்வாய்க் கிழமையோடு கூடிய அஷ்டமி திதியிலோ, உத்ஸவ காலங்களிலோ, திருவோண நக்ஷத்திரத்திலோ இந்திரபுஷ்கரிணியில் நீராடுபவர்கள் நற்கதியை அடைவார்கள். இந்தத் தீர்த்தத்தின் கரையில் செய்யும் தர்மங்கள் எல்லாம் அனந்தமான பலனைத் தரும்.

எட்டாவது அத்தியாயம்

பாவன விமானத்தின் தென்புறத்தில் ஜமதக்னி தீர்த்தம் உள்ளது. ஜமதக்னியின் புத்திரரான பரசுராமரால் ஏற்படுத்தப்பட்டதால் இந்தப் பெயர் இதற்கு ஏற்பட்டது. பரசுராமர், தன் தந்தையைக் கொன்ற கார்த்த

வீரியனையும் அவனை ஒத்த துஷ்ட க்ஷத்திரியர்களையும் அழிப்பதற்காக இந்த க்ஷேத்திரத்தில் நரசிம்மனைக் குறித்துத் தவம் செய்தார். இவரிடத்தில் ப்ரீதி அடைந்த பெருமான் இவருக்குத் தரிசனம் கொடுத்து வில்லையும் அம்பையும் கொடுத்தருளினார். பரசுராமர் அவர்களை வதம் செய்து மீண்டும் நரசிம்மவனம் வந்து ஜமதக்னி தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநம் செய்து தம் முன்னோர்களுக்கும் தர்ப்பணம் செய்தார். இந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநம் செய்தால் பிரம்மஹத்யாதி பாபங்களைச் செய்தவர்களும் தூய்மையடைவார்கள். பித்ரு கார்யங்களைச் செய்தால் பித்ருக்களும் புண்ணிய லோகங்களை அடைவார்கள்.

பாவன விமானத்தின் மேற்குப் புறத்தில் உள்ளது ப்ருகுதீர்த்தம். ப்ருகு முனிவர் பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன் இம்மூவர்களுள் யார் சிறந்தவர் என்பதைப் பரீட்சிப்பதற்காக முதலில் பிரம்மலோகம் சென்றார். அங்குப் பிருகு முனிவர் வந்ததையே கவனிக்காமல் அலக்ஷ்யமாக இருந்துவிட்டார் பிரம்மதேவர். இவர் ரஜோகுணமுடையவர் என்று தீர்மானித்து விட்டுக் கைலாயம் சென்றார் ப்ருகு. அங்கு ருத்ரன் பார்வதியோடு ஏகாந்தத்தில் இருக்கிறார் என்று நந்திகேசுவரர் கூறினார். இவரைத் தமோகுணமுடையவர் என நிச்சயித்து வைகுண்டம் சென்றார். வேகமாக உள்ளே சென்று விஷ்ணுவைக் காலால் உதைத்தார். உடனே, விஷ்ணு பதை பதைத்து எழுந்து என்னை உதைத்ததால் தங்கள் கால் வலிக்குமே என அன்பொழுகக் கூறி உதைத்த ப்ருகுவின் காலைப் பிடித்து விட்டாராம். இவர்தான் ஸத்வகுணம் உடையவர் எனத் தீர்மானித்தாராம் ப்ருகு.

விஷ்ணுவை உதைத்ததால் ஏற்பட்ட பாவம், மூன்று மூர்த்திகளுக்குள் வேற்றுமை கல்பித்த பாவம் ஆகிய இவை விலக இங்குள்ள தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து நரசிம்மரை உபாசித்துப் பாவம் நீங்கப் பெற்றாராம். ப்ரூணஹத்தி முதலானவைகள் செய்த பாவங்கள் நீங்கப் ப்ருகு தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து நரசிம்மனைத் தரிசிக்க வேண்டும்.

பாவன விமானத்தின் வடமேற்கு மூலையில் இருப்பது வாமன தீர்த்தம். முன்காலத்தில் கச்யபர் என்னும் ரிஷி நாராயணனைக் குறித்துத் தவம் செய்தார். நாராயணனே தமக்கு மகனாகவும், இந்திரனுக்கும் தம்பியாகவும் அவதரிக்க வேண்டும் என்று வேண்டினார். அவருக்கு நரசிம்மன் தரிசனம் கொடுத்து அவர் இஷ்டப்படியே உபேந்திரனாக அவதரிப்பதாக வரம் கொடுத்தார். தமது முத்த சகோதரனான இந்திரனின் ஐச்வரியத்தை அபகரித்த மஹாபலியிடம் யாசகனாகச் சென்று திரிவிக்ரமனாக ஆகி மூவுலகையும் ஈரடியால் அளந்து தேவேந்திரனிடம் கொடுத்தார். எந்தத் தீர்த்தத்தின் கரையில் கச்யபருக்காக வாமனரூபம் எடுத்தாரோ அந்த இடமே வாமன தீர்த்தம். இதில் நீராடுபவர்கள் நல்ல மக்களைப் பெறுவார்கள். பொருளை விரும்பியவர்கள் இந்திரனுக்குச் சமமான பொருளை அடைவார்கள். கன்னிகை நல்ல கணவனையும், ஆண் நல்ல மனைவியையும் அடைவர். தம்பதிகளுக்குள் அன்யோன்யமான அன்பு உண்டாகும்.

ஐந்தாவது தீர்த்தம் கருடனால் உண்டாக்கப்பட்டது.

பகவான் தசரதனுக்கு மகனாய்ப் பிறந்து . பித்ருவாக்ய பரிபாலனத்துக்காகக் காட்டிற்குச் சென்றார். அங்கு ராவணன் சீதையை அபகரித்தான். நடுவில் தடையாக இருந்தது சமுத்ரம்தான். அணை கட்டுவதற்கு இடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஸமுத்ர ராஜனைக் குறித்துத் தவம் செய்தார். ஸமுத்ரராஜன் வராமற் போகவே கோபங்கொண்ட ராமர் ஆக்னேயாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்துக் கடலை வற்றச் செய்தார். அணை கட்டிய பிறகு கருடனைக் கூப்பிட்டு நீரால் கடலை நிரப்பும்படி கட்டளையிட்டார். ராமரின் கட்டளைப்படியே தம் அலகால் பூமியைக் கீறி அதிலிருந்து நீர்பெருகிக் கடலை நிரப்பும்படி செய்தார். மேலும், அந்தக் கருடன் பாவன விமானத்தின் வடபால் தவம் செய்து திருமாலுக்குத்தான் வாகனமாக இருக்கும் பேற்றினையும் பெற்றார் அதுமுதல் அந்தத் தீர்த்தம் கருடதீர்த்தம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. பசு,பக்ஷி முதலியவைகளும் மனிதர்களும் இந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்தால் உடலில் உள்ள எல்லாப் பிணிகளும் நீங்கி நீண்ட ஆயுளும் பெற்று வாழ்வார்கள். இம்மை மறுமைகளில் நன்மை பெறுவர் என்று விளக்கமாகக் கூறினார்.

இந்த நிருசிம்ம வனமாகாத்மியத்தைப் படித்தவர்கள், கேட்டவர்கள் எல்லாப் பாவங்களினின்றும் விலகி மோட்சமடைவார்கள். பல வேள்விகள் வேட்ட பயனைப் பெறுவர்.

இவ்வூரைப் பற்றிச் சுருக்கமாகத் தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுபவர்களுக்குக் கீழ்கண்ட முறையில் கூறலாம்.

ஊர் பெயர்	:	சிங்கர் கோயில்
புராணப் பெயர்	:	கிருஷ்ணாரண்யக்ஷேத்ரம்
ஸ்வாமி பெயர்	:	லக்ஷ்மி நரஸிம்மர்
தாயார் பெயர்	:	கனகவல்லித் தாயார்
விமானத்தின் பெயர்	:	பாவன விமானம்
தீர்த்தங்கள் ஐந்து	:	ஜமதக்னி தீர்த்தம், இந்திர தீர்த்தம், ப்ருகு தீர்த்தம், வாமன தீர்த்தம், கருட தீர்த்தம்.

இந்தியாவிலேயே அபூர்வமாக இரண்டு இடங்களில்தான் நரசிம்மர் பதினாறு கைகளுடன் காட்சியளிக்கிறார். அவ்விரு க்ஷேத்திரங்களுள் ஒன்று சிங்கர் கோயில்.

மூர்த்தியின் கைகளில் காணப்படும் ஆயுதங்களும் அவற்றின் நிலைகளும். வலப்புறம் 1.பதாகஹஸ்தம், 2.ப்ரயோக சக்ரம், 3.க்ஷுரிகா என்னும் குத்துக்கத்தி, 4.பாணம், 5.ராக்ஷஸனின் தலையை அறுத்தல்,

6.கத்தியால் அசுரன் ஒருவனைக் கொல்லுதல், 7.இரணியனின் காலை அழுத்திப் பிடித்தல், 8.இரணியனின் குடலைக் கிழிப்பது, இடப்புறக் கைகளில், 9.குடல்மாலையைப் பிடித்திருப்பது, 10.சங்கம், 11.வில், 12.கதை, 13.கேடயம், 14.வெட்டப்பட்ட தலை, 15.இரணியனின் தலையை அழுத்திப் பிடித்திருப்பது. 16. குடலைக் கிழிப்பது.

இவ்வாலயம் வைகானஸ முறைப்படி பூஜைகள் நடக்கும் இடம். இவ்வூரில் கல்வி கேள்விகளில் வல்ல பல சான்றோர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். மூலஸ்தானம் மட்டும்தான் பழமையானது. தாயார் சந்நிதி, ஆண்டாள் சந்நிதி இவைகள் பிற்காலத்தவையாக இருக்கவேண்டும் என்று தோன்றுகிறது.

கல்வெட்டுக்கள் :

இதுவரை தலபுராணத்தைப் பற்றிப் பார்த்தோம். இந்த ஆலயத்துள் துண்டுக் கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. இங்குள்ள எல்லாக் கல்வெட்டுக்களும் முற்றப்பெறாத கல்வெட்டுக்களே. இக்கோயிலைப் பிரித்துக் கட்டும்பொழுது கற்கள் பல மாறியிருக்கக் கூடும் என்று தோன்றுகிறது. இராஜகோபுரவாயிலில், 16ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த எழுத்தமைதியுடைய ஒரு கல்வெட்டு செய்யுள் வடிவில் அமைந்திருக்கிறது. இப்பாடல் எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்த வடிவில் அமைந்துள்ளது.

திருமருவுசீர் (கோ)யில் நரசிங்கர் மகிழவு மகாகநக வல்லி மகிழ
திருமார்பில் சூடிக்கொடுத்திடும் நாச்சியார் சிந்தையில் களிகூட...

இக்கல்வெட்டு முற்றுப்பெறவில்லை.

மஹாமண்டபத்தின் தெற்குச் சுவரில் கி.பி.12 ஆம் நூற்றாண்டின் எழுத்தமைதியுடைய கல்வெட்டு ஒன்று உள்ளது. இக்கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டுகளில் இதுவே பழமையானது.

1. பிராட்டிடியா...
2. ....ம் இவன்தம்...
3. .....பையர்க்கு...

இவ்வாறு இங்கு உள்ள கல்வெட்டுக்கள் எல்லாம் முற்றுப்பெறாதவைகளாக உள்ளன.

இவ்வூர் நீண்ட சதுரமான மாடவீதிகளையும், கிழக்கு மேற்காகச் சன்னதி வீதியையும் உடையது. மாடவீதியில் தென்மேற்கு பிள்ளையார் கோயில், சந்நிதிக்கு நேர் எதிரில் தேர்முட்டிக்குப் பக்கத்தில் ஆஞ்சநேயர் கோயில் கிழக்குப் பார்த்து அமைந்துள்ளது. வடமேற்கு மூலையில் சாஸ்தாவின் ஆலயம் இருக்கிறது. இரண்டு மாரியம்மன் கோயில்கள், ஒரு காளிகோயில் ஆகியவை உள்ளன.

மேற்குப் பார்த்து ஐந்து நிலையுடை ராஜகோபுரம் அமைந்துள்ளது. இதில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட சுதை உருவங்கள் உள்ளன. கோபுரத்திற்கு உட்புறத்தில் துர்க்கை சந்நிதியும்,இருபத்து நான்கு தூண்களை உடைய மண்டபமும் அமைந்திருக்கின்றன. வைஷ்ணவ சித்தாந்தப்படி தத்துவங்கள் இருபத்து நான்கு. சந்நிதிக்கு எதிரில் பிள்ளையார் சந்நிதி உள்ளது. இங்குத் திருக்குளமும் உள்ளது.

இதற்கு உள்ளே சென்றால் பலிபீடம், கொடிமரம் உள்ளன. பிரதக்ஷிணமாக வரும்பொழுது கிழக்குப் பார்த்து ஆண்டாள்சந்நிதியும், இச்சந்நிதிக்கு நேர் எதிரே அதாவது, வடகிழக்கு மூலையில் யாக சாலையும், தென்கிழக்கு மூலையில் திருமடைப்பள்ளியும் அமைந்திருக்கின்றன. தெற்குப் பார்த்து இராமர் சந்நிதியும் கிழக்குப் பார்த்து தாயார் சந்நிதியும் அமைந்துள்ளன. கொடிமரத்திற்கு எதிரில் அமைந்திருப்பது முப்பத்தாறு தூண்களையுடைய மண்டபம். இம்மண்டபத்தில் சந்நிதியைப் பார்த்தவாறு கருடன் சந்நிதியும் தெற்கு நோக்கி விஷ்வக்ஸேனர் சந்நிதியும் உள்ளன. இதற்கு உள்ளே நான்கு ஸ்தம்பங்களை உடைய மண்டபமும் ஆழ்வார்கள் சந்நிதியும் உள்ளன. இதற்கும் உள்ளே ஜயர், விஜயர் என்னும் இரு துவாரபாலகர்கள் கர்பக்ருஹ வாயிற்படிக்கு இருபுறமும் இருக்கிறார்கள்.

மூலாலயத்தில் பெரிய வடிவில் பதினாறு கைகளுடன் இரணியனைச் சங்கரிப்பவராகப் பெருமாள் எழுந்தருளியுள்ளார். கீழே இடப்புறம் இரணியனின் மனைவியான நீலாவதி, கீழே வலப்புறம் மூன்று அசுரர்கள்,பிரகலாதர், சுக்கிரர் வசிட்டர் ஆகியவர்கள் இருக்கிறார்கள். வடக்கு நோக்கியவர்களாகச் சிறிய வடிவில் யோக நரசிம்மர், பால நரசிம்மர் என இருவர் இருக்கிறார்கள்.

ஆலயத்திற்குப் பின்புறம் தோப்புக்குள் பத்துத் தூண்களையுடைய மண்டபம் உள்ளது. இதில் தாயாருக்கு ஊஞ்சல் நடைபெறுகிறது.

திரு. ஆனந்தரங்கப் பிள்ளை அவர்களின் நாட்குறிப்பிலிருந்து பிரஞ்சு அரசாங்கம் நரசிம்ம சுவாமிக்கு அவிசுப்பாக்கத்தில் உள்ள குளத்தில் தெப்போற்சவம் செய்து வந்ததாகத் தெரிகிறது.

சந்நிதிக்கு எதிரில் இருக்கும் விநாயகரை எடுத்துக் கோபுர நுழைவாயிலுக்குப் பக்கத்தில் வைக்க எண்ணி ஒரு கோயில் அமைத்து விநாயகரை எடுத்ததும் ஊரில் பெரிய தீவிபத்து ஏற்பட்டதால் பழைய இடத்திலேயே வைத்து விட்டதாகப் பரம்பரை வரலாறு உள்ளதுழூ

ஆர்க்காட்டு நவாப்பு நரஸிம்மருக்குத் திருவாபரணம் சமர்ப்பித்தார். பிரஞ்சுக்காரர்களும் சுவாமிக்குத் திருவாபரணங்கள் சமர்ப்பித்து உள்ளனர்.

புராணம், சரித்திரம் ஆகிய இருவகைகளிலும் சிறப்புடையதும் இந்தியாவிலேயே அபூர்வமானதுமான ஸ்ரீ நரஸிம்மர் சந்நிதி உள்ள தலம் சிங்கர்குடி என்பதை இதுவரைக் கண்டோம்.

திருவயிந்தை தேவநாதனும் சிங்கர்குடிக்கோயில் சிங்கப் பெருமானும் :

அயிந்தை தோத்திரமாலை என்ற நூலில் தேவநாதனே சிங்கர்கோயிலில் நரசிங்கராக இருக்கிறான் என்று வருகிறது.

மூவராகிய மூர்த்தியே! உபயநாச்சியாருடன் உகந்திருப்பவரே! விரும்பியோர் விரும்பியவண்ணம் சேவை சாதிப்பவரே! நெற்றிக்கண்ணரே! அழகிய சடையினை உடையவரே! திருக்கரத்தில் தாமரை மலரைத் தாங்கியவரே! நெடுமாலே! கருங்கடலில் பள்ளி கொண்டவரே! ஆதிவராகரே! அரசரே! நான்மறைப் பொருளே! உலகை உண்டவரே! ஆள் அரியே! திரிவிக்கிரமரே! ஏழ்விடை பொருதவரே! ராமபிரானே! பார்த்தசாரதியே! திருஅயிந்தைப் பரஞ்சோதியே! ஐவர் என் மெய்யில் குடியேறி அலைக்கழிக்கின்றமைக்கு அஞ்சுகிறேன். ஐயனே! மெய்யனே! நின்னடியன்றி மற்றறியேன்! நின்னையடைந்தேன். அடியேற்கு இரங்கி அருள்புரிவீராக!

நரசிங்கனே தெய்வநாயகனாகக் காட்சி அளிக்கிறார் என்று திருமங்கை ஆழ்வார் கூறுகிறார்.

மாறுகொண்டு உடன்றெதிர்ந்தவல்லவுணன் தன் மார்பகமிரு பிளவாக
கூறுகொண்டு அவன் குலமகற்கு இன்னருள் கொடுத்தவனிடம் மிடைந்து
சாறு கொண்டமென் கரும்பிளங்கழைதகைவிசும் புறமணிநீழல்
சேறு கொண்ட தண்பழனமதெழில் திகழ் திருவயிந்திரபுரமே.

திருவயிந்திரபுரத்தல புராணத்துள் தேவநாதனே சிங்கர் கோயில் நரசிம்மராக அருள்புரிகிறார் என்று வருகிறது.

எனவே, க்ஷேத்திரமாலை, திருமங்கை மன்னனின் திருவாக்கு, தலபுராணம் என்ற மூன்று பிரமாணத்தையும் கொண்டு திவ்வியதேசப் பெருமானான தேவநாதனே சிங்கர்கோயில் நரசிங்கராக இருக்கிறான் என்பது உறுதிப்படுகிறது.

சிங்கர்கோயிலும் ஆசாரிய சம்பந்தமும் :

அஹோபில மடத்தை அலங்கரித்த 4ஆம் பட்டம் ஜீயர் ஸ்ரீமுஷ்ணத்திலிருந்து பாரத தேசயாத்திரை செய்துவிட்டுக் கடைசியாகச் சிங்கர்கோயில் வந்து இங்குப் பிருந்தாவனத்தில் சமாதி கொண்டு இருக்கிறார்.

இப்பெரியாரது திருநாமம், ஸ்ரீவண்சடகோப ஸ்ரீநிவாச யதீந்திர மஹாதேசிகன் என்பது. இந்தச் சுவாமியின் திருநட்சத்திரம் மார்கழி மாதம் சித்திரை நட்சத்திரம். குரோதன வருஷம் தைமாதம் கிருஷ்ணசதுர் தசியில் பரமபதித்தார் என்று தெரிகிறது.

இப்பெரியார் சிங்கர்கோயில் ஆலயத்திலேயே இருந்துகொண்டு சாஸ்திரகாலக்ஷேபம் செய்து வந்தாராம். சில காலம் கழித்துக் கோகுலம், பிருந்தாவனம், அயோத்தி ஆகிய திவ்யதேசங்களில் உள்ள எம் பெருமான்களை மங்களாசாஸனம் செய்துகொண்டு அஹோபிலம் திரும்பினார். மீண்டும், சிங்கர்கோயிலுக்கே எழுந்தருளினார். சின்னாட்குப் பின்னர்த் தம் திருமேனி தளர்வுற்றதால் தமக்கு அடுத்து மாலோலனைத் திருவாராதனம் செய்யச் சீடனை நியமிக்க எண்ணினார். தகுதியானவரைக் கர்ணாமையால் தம்க்குப்பின் திருமடத்தை நிர்வகிக்கத் தக்க ஒருவரைத் தந்தருளுமாறு சிங்கர் கோயில் நரசிம்மரிடம் விண்ணப்பித்தார். அன்றிரவு ஜீயரின் கனவில் நரசிம்மர் தோன்றி ஸர்வதந்திரஸ்வதந்திரராய் இந்த ஆஸ்தானத்தை நிர்வகிக்கத்தக்க ஒருவர் வருகிறார் என்று கூறி மறைந்தார். இதே போல 5-ஆவது பட்டமாக வர இருந்தவரிடம் சென்று கனவில் நீர் நம்மை ஆராதிக்க வாரும் என்று அழைத்து மறைந்தார்.

இதன்படி 4ஆம் பட்டம் ஸ்ரீநிவாஸமஹாதேசிகனிடம் உபதேசம் பெற்று 5-ஆவது பட்டமாக ஸர்வதந்திர ஸ்வதந்திர சடகோப மஹாதேசிகன் என்ற திருநாமம் அருளப்பெற்றார். இவ்வாறு, குருசீடர் இருவருக்கும் சிங்கரி கோயில் சிங்கப்பெருமான் கனவில் காட்சி கொடுத்தார் என்று அஹோபிலமடத்தின் வரலாறு கூறுகிறது. 4ஆவது பட்டம் தேசிகனின் பிருந்தாவனம் சிங்கரிகோயில் வடகிழக்கு மூலையில் ஜமதக்னி தீர்த்தக்கரையில் அரசமரத்தின் அருகில் அமைந்துள்ளது. திருக்கோயிலின் தூணில் இவரது உருவம் என்று எண்ணத்தக்க நிலையில் ஒரு திரிதண்டி சந்நியாசியின் உருவம் காணப்படுகிறது.

இது தொடர்பாக ஒரு சுவையான நிகழ்ச்சி கூறப்படுவது உண்டு. 5ஆவது ஜீயர் தென்னாசார்ய சம்பிரதாயத்தைச் சார்ந்தவர். பெருமானுடைய ஆணையால் 4ஆவது ஜீயரிடம் வந்தார். வடகலை மடத்தை எவ்விதம் தென்கலையைச் சேர்ந்தவரிடம் ஒப்படைப்பது என்ற சிக்கல் நேர்ந்தபொழுது தங்கள் திருவுள்ளப்படி செய்யலாம் என வந்த சீடர் கூறினார். பிறகு குரு உன் காலம் வரை உபயகலையைச் சார்ந்த ஆசாரமும் இங்கு நடக்கட்டும். உனக்குப் பிறகு இம்மடத்தை வடகலையாரிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்று ஆணை இட்டார். இதன்பிறகு 5ஆவது பட்டம் ஆசாரியர் உபதேசம் பெற்றுத் துறவியானார். மற்றோர் உண்மை நிகழ்ச்சி : திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பாளையங்கோட்டைக்கு அருகில் ஒரு சிற்றூர். அங்கு அந்தணர் ஒருவரின் வீட்டில் நரசிம்ம சாளக்கிராமம் வழிபடப்பெற்று வந்தது. பரம்பரையாகச் சுமார் ஐம்பத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இம்மரபில் வந்த வேதப்புலவரான அந்தணர் உள்ளங்கசிந்து இறைவனை வழிபடவே பெருமானுடைய சான்னித்தியம் ஏற்பட்டது.

அவர்கள் வீட்டில் மாடுகள் வளர்க்கும் வழக்கும் உண்டு. தொழுவத்தில் இயல்பாக இருந்த மாடுகள் மிரளவும் அலறவும் ஆரம்பித்தன.

விலங்குகளும், பறவைகளும் பாராசைகாலஜி என்றும் உள்ளுணர்வு மூலம் எதிர்வரும் நிகழ்ச்சிகளையும் சுற்றுச்சூழல்களையும் சுற்றியுள்ளவர்களையும் உணர்ந்து கொள்கின்றன என்கின்றனர் விஞ்ஞானிகள்.

மனிதன் ஆறாவது அறிவை உடையவனாக இருந்தாலும் இவற்றை உணர இயலவில்லை.

நனவு, கனவு, ஆழ்துயில் ஆகியவைகள் பிராணிகள் அனைத்திற்கும் பொதுவானவை: எனவே, மனிதன் முதல் எல்லா உயிரினங்களும் சுஷுப்தி நிலையில் அஞ்ஞானத்தோடு கூடிய சுகானுபவத்தை அனுபவிக்கின்றன என்று கூறலாம். தம்மிடம் அன்பு செலுத்துபவரிடம் தாம் அன்பாயிருப்பது எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் உரியது. அன்பை உணர முடிவதாலும், பிராணிகள் எல்லாம் ஆசாரியன் முகமாகவோ தாமாகவோ பகவதானுபவத்தை அடைந்து ஞானியாக முடியும், பகவதனுபவம் என்பது பொதுவானது, இயல்பானது, எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் பொதுவானது.

ஸ்ரீ நரஸிம்ம மூர்த்தி சிங்கர்குடியில் மட்டுமன்றிப் பாளையங்கோட்டை போன்ற பல இடங்களிலும் திருவிளையாடல் புரிவர்போலும்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ மாலோல கைங்கர்ய சபை

புதுச்சேரி

நன்றியுரை

ஸ்ரீ சிங்கர்குடி ஸ்தல வரலாறு என்னும் இச்சிறிய நூலை எங்கள் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி இயற்றிக் கொடுத்த ஸ்ரீமான் ரா.சுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்களுக்கும் இந்நூலை மனமுவந்து அச்சிட்டுக்கொடுத்து உதவிய ஸ்ரீ தேவநாதன் அவர்களுக்கும் மாலோல கைங்கர்ய சபையின் சார்பில் அடியோங்களுடைய பிரணாமபூர்வம் எங்கள் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

P.R.விஜயராகவாச்சாரி
காரியதரிசி
ஸ்ரீ மாலோல கைங்கர்ய சபை
புதுச்சேரி

ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹ அங்கமந்திரம்

ஓம் உம் ஓம் யோ வை ந்ருஸிம்ஹோ தேவோ பகவாந்
யஶ்ச ப்ரஹ்மா தஸ்மை வை நமோ நம:

ஓம் க்ரம் ஓம் யோ வை ந்ருஸிம்ஹோ தேவோ பகவாந்
யஶ்ச விஷ்ணு தஸ்மை வை நமோ நம:

ஓம் வீம் ஓம் யோ வை ந்ருஸிம்ஹோ தேவோ பகவாந்
யஶ்ச மஹேஶ்வர: தஸ்மை வை நமோ நம:

ஓம் ரம் ஓம் யோ வை ந்ருஸிம்ஹோ தேவோ பகவாந்
யஶ்ச புருஷ: தஸ்மை வை நமோ நம:

ஓம் மம் ஓம் யோ வை ந்ருஸிம்ஹோ தேவோ பகவாந்
யஶ்ச ஈஶ்வர: தஸ்மை வை நமோ நம:

ஓம் ஹாம் ஓம் யோ வை ந்ருஸிம்ஹோ தேவோ பகவாந்
யா ஸரஸ்வதீ தஸ்மை வை நமோ நம:

ஓம் விம் ஓம் யோ வை ந்ருஸிம்ஹோ தேவோ பகவாந்
யா ஸ்ரீ: தஸ்மை வை நமோ நம:

ஓம் ஷ்ணும் ஓம் யோ வை ந்ருஸிம்ஹோ தேவோ பகவாந்
யா கௌரீ தஸ்மை வை நமோ நம:

ஓம் ஜ்வம் ஓம் யோ வை ந்ருஸிம்ஹோ தேவோ பகவாந்
யா ப்ரக்ருதி: தஸ்மை வை நமோ நம:

ஓம் லம் ஓம் யோ வை ந்ருஸிம்ஹோ தேவோ பகவாந்
யா வித்யா தஸ்மை வை நமோ நம:

ஓம் தம் ஓம் யோ வை ந்ருஸிம்ஹோ தேவோ பகவாந்
யஶ்சோங்கார: தஸ்மை வை நமோ நம:

ஓம் ஸம் ஓம் யோ வை ந்ருஸிம்ஹோ தேவோ பகவாந்
யா: சதஸ்ரோர்த்தமாத்ராஸ்மை வை நமோ நம:

ஓம் வம் ஓம் யோ வை ந்ருஸிம்ஹோ தேவோ பகவாந்
யே ச வேதா: ஸாங்கா: ஸஶாகா தஸ்மை வை நமோ நம:

ஓம் தோம் ஓம் யோ வை ந்ருஸிம்ஹோ தேவோ பகவாந்
யே பஞ்சாக்நய: தஸ்மை வை நமோ நம:

ஓம் மும் ஓம் யோ வை ந்ருஸிம்ஹோ தேவோ பகவாந்
யா: ஸப்த வ்யாஹ்ருதய: தஸ்மை வை நமோ நம:

ஓம் கம் ஓம் யோ வை ந்ருஸிம்ஹோ தேவோ பகவாந்
யே சாஷ்டௌ லோகபாலா: தஸ்மை வை நமோ நம:

ஓம் ந்ரும் ஓம் யோ வை ந்ருஸிம்ஹோ தேவோ பகவாந்
யேசாஷ்டௌ வஸவ: தஸ்மை வை நமோ நம:

ஓம் ஸிம் ஓம் யோ வை ந்ருஸிம்ஹோ தேவோ பகவாந்
யே ச ருத்ரா: தஸ்மை வை நமோ நம:

ஓம் ஹம் ஓம் யோ வை ந்ருஸிம்ஹோ தேவோ பகவாந்
யே சாதித்யா: தஸ்மை வை நமோ நம:

ஓம் பீம் ஓம் யோ வை ந்ருஸிம்ஹோ தேவோ பகவாந்
யே சாஷ்டௌ க்ருஹா: தஸ்மை வை நமோ நம:

ஓம் ஷம் ஓம் யோ வை ந்ருஸிம்ஹோ தேவோ பகவாந்
யாநி பஞ்ச மஹாபூதாநி தஸ்மை வை நமோ நம:

ஓம் ணம் ஓம் யோ வை ந்ருஸிம்ஹோ தேவோ பகவாந்
யச்ச கால: தஸ்மை வை நமோ நம:

ஓம் பம் ஓம் யோ வை ந்ருஸிம்ஹோ தேவோ பகவாந்
யச்ச மநு: தஸ்மை வை நமோ நம:

ஓம் த்ரம் ஓம் யோ வை ந்ருஸிம்ஹோ தேவோ பகவாந்
யச்ச ம்ருத்யு: தஸ்மை வை நமோ நம:

ஓம் ம்ரும் ஓம் யோ வை ந்ருஸிம்ஹோ தேவோ பகவாந்
யச்ச யம: தஸ்மை வை நமோ நம:

ஓம் த்யும் ஓம் யோ வை ந்ருஸிம்ஹோ தேவோ பகவாந்
யச்ச அந்தக: தஸ்மை வை நமோ நம:

ஓம் ம்ரும் ஓம் யோ வை ந்ருஸிம்ஹோ தேவோ பகவாந்
யச்ச ப்ராண: தஸ்மை வை நமோ நம:

ஓம் த்யும் ஓம் யோ வை ந்ருஸிம்ஹோ தேவோ பகவாந்
யச்ச ஸூர்ய: தஸ்மை வை நமோ நம:

ஓம் நம் ஓம் யோ வை ந்ருஸிம்ஹோ தேவோ பகவாந்
யஶ்ச ஸோம: தஸ்மை வை நமோ நம:

ஓம் மாம் ஓம் யோ வை ந்ருஸிம்ஹோ தேவோ பகவாந்
யஶ்ச விராட்புருஷ: தஸ்மை வை நமோ நம:

ஓம் ம்யம் ஓம் யோ வை ந்ருஸிம்ஹோ தேவோ பகவாந்
யஶ்ச ஜீவ: தஸ்மை வை நமோ நம:

ஓம் ஹம் ஓம் யோ வை ந்ருஸிம்ஹோ தேவோ பகவாந்
யஶ்ச ஸர்வம் தஸ்மை வை நமோ நம:

ருண விமோசந ந்ருஸிம்ஹ ஸ்தோத்ரம்

கடன் தொல்லைகளால் கஷ்டப்படுபவர்கள் இந்த ஸ்தோத்ரத்தைப் பாராயணம் செய்தால் கடன் நீங்கி சுகமுண்டாகும்.

தேவதா கார்ய ஸித்யர்த்தம்
ஸபாஸ்தம்ப ஸமுத்பவம்
ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹம் மஹாவீரம்
நமாமி ருணமுக்தயே

லக்ஷ்ம்யாலிங்கித வாமாங்கம்
பக்தாநாம் வரதாயகம்
ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹம் மஹாவீரம்
நமாமி ருணமுக்தயே

ஆந்த்ரமாலாதரம் ஶங்க
சக்ரரப்ஜயுத தாரிணம்
ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹம் மஹாவீரம்
நமாமி ருணமுக்தயே

ஸ்மரணாத் ஸர்வ பாபக்நம்
கத்ரூஜ விஷநாஶநம்
ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹம் மஹாவீரம்
நமாமி ருணமுக்தயே

ஸிம்ஹநாதேந மஹதா
திக்தந்தி பயநாஶநம்
ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹம் மஹாவீரம்
நமாமி ருணமுக்தயே

ப்ரஹ்லாத வரதம் ஸ்ரீஶம்
தைத்யேஶ்வர விதாரிணம்
ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹம் மஹாவீரம்
நமாமி ருணமுக்தயே

க்ரூரக்ரஹை: பீடிதாநாம்
பக்தாநா மபயப்ரதம்
ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹம் மஹாவீரம்
நமாமி ருணமுக்தயே

வேதவேதாந்த யஜ்ஞேஶம்
ப்ரம்ஹருத்ராதிவந்திதம்
ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹம் மஹாவீரம்
நமாமி ருணமுக்தயே

யஇதம் படதே நித்யம்
ருணமோசந ஸம்ஜ்ஞிதம்
அந்ருணி ஜாயதே ஸத்யோ
தநம் ஶீக்ரம் வாப்நுயாத்

ஸ்ரீ:

நரசிம்மாவதாரம்

இரணியன், வரபலத்தாலே பூண்கட்டின முரட்டுடலும் போர்த்தினவு கொண்ட தோள்களும், அவ்வரத்தை உணவாக இட்டு வளர்த்த மிக்க வலிமையும் கொண்டவன். பரஹிம்ஸை பண்ணுகைக்குத் தேவதைகள் பக்கலிலே வரம் பெற்று அதுதானே யாத்திரையாய்த் திரிந்த ஆஸுரப்ரக்ருதி இறந்து கிடந்த போதும் பிடித்த வேலை விடாமல் வேலைத் தனக்கு இலக்கணம் என்னும் படி விழுந்து கிடந்தவன்.

அவன் வேல், எதிரிகள் உடலைப் புண்படுத்தித் திரிவதே தொழிலாகக் கொண்டது. இவ்வேலுக்கு ஆயுதசாலையில் ஓய்வு கொள்ள நேரமில்லை. நிணமும், சதையும், குடலும் சூழப்பெற்று, மாம்ஸ பக்ஷிணிகளான கழுகும் பருந்தும் பேயும் சுற்றிவரத் திரிந்து கொண்டே இருக்கும் இவ்வேல்.

இவ்வேல் வலிமையினாலும் தோள்வலிமையினாலும் ஆயிரம் கண்கள் உடைய இந்திரனுடைய மூன்று உலகங்களையும் இவ்விரணியன் கொண்டான். மூவுலகங்களும் ஹிரண்யாய நம: என்று சொல்லும்படி ஆட்சி செலுத்தினான். ஸுஹ்ருதம் ஸர்வபூதாநாம் (எல்லோருக்கும் நண்பன்) என்றிருக்கும் எம் பெருமானுக்கு நான் சத்ரு என வாழ்ந்தான்.

பிரகலாதன் அவனுக்கு முன் எங்கும் உளன் கண்ணன் என்றான். இது ஆயிற்று அவன் சொன்ன தப்பு. சத்ருவே சொல்லிலும் கேட்டபோதே அவனைத் தலையில் வைத்துக்கொண்டு அவன் காலில் விழவேண்டும் வார்த்தை சொன்னான். குழந்தைப் பருவத்தைப் பார்த்தும் கொண்டாடவேண்டும். பிரமாண விருத்தமான அர்த்தத்தைச் சொன்னாலும் கொண்டாட வேண்டும்படியான உறவுமுறை. தன்வயிற்றில் பிறந்தவன் சொல்லிற்றெல்லாம் இனிதாயிருக்கும் பள்ளியில் ஓதும் பருவத்தில் சொல்லுவன எல்லாம் கொண்டாட்டமாயிருக்கும். திருநாமம் சொன்னதே காரணமாக வயிற்றில் பிறந்தவனைப் பிள்ளை அன்று என்று விட்டான். வயிற்றில் பிறந்தவனாயிருக்கச் செய்தேயும் திருநாமம் சொல்லப் பொறுக்கமாட்டாமே சீறினான். நாட்டார் பரஹிம்ஸை பண்ணுவது தம் தாமுடைய ப்ரஜைகளுடைய ரக்ஷணத்துக்காக இதே. அதுபோய் ப்ரஜையை ஹிம்ஸிக்குமது பலித்தது.

எங்கும் உளனாகில் நீ சொல்லுகிறவன் இங்கு இல்லையாய் இரானே என்று தூணை அடித்துக் காட்டினான். அளந்து இட்ட தூணைத் தட்டினான். முன்பே நரசிம்மத்தை வைத்து நட்ட தூண் என்ன ஒண்ணாதே. தானே தனக்குப் பொருந்தப் பார்த்து நறுக்கி நட்ட தூண். ஆகையால் வேறே சிலர் தட்டினார்களாகில் கையிலே அடக்கிக் கொண்டுவந்து தூணிலே பாய்ச்சினார்கள் என்னவுமாம். தானே ஆயிற்றுத் தட்டினானும், அங்கே இரணியனுடைய முரட்டு உடலைக் கண்டால் பிற்காலியாத இதற்குமுன்பு ஓரிடத்திலும் கண்டறியாத நரசிம்ஹமாய் அவதரித்தான். இராப்படக் கடவேனல்லேன். பகல் படக்கட வேனல்லேன் என்று வரங்கொண்டானே. அவன் வரத்தில் அகப்படாத ஸந்த்யாகாலத்தில் அவதரித்தான்.

இதற்குமுன்பு ஒருவன் நான் எதிரி என்று தோற்றக் கண்டு அறியாதவன் அச்சிங்கத்தின் முன் நான் உனக்குச் சத்ரு என நின்றான். நான் சத்ரு என வாயினால் சொல்லாநிற்கச் செய்தேயும் உள்ளத்தில் அந்த எண்ணம் இல்லாமல் இருக்கவும் ஆம். அங்ஙனன்றிக்கே உள்ளத்தில் த்வேஷத்தோடு எதிரிட்டு முன்னே வந்தான். சத்ரு என்று வாயால் சொல்லுகையும், அதுக்கடியான நெஞ்சிலே த்வேஷமும் அதன் காரியமான முன்னே நிற்கையும் மூன்றையும் செய்தான்.

எம்பெருமானுடைய குளிரக் கடாக்ஷிக்கும் கண்கள், ஆச்ரிதவிரோதி என்றவாறே நெருப்பை உமிழவற்று ஆயின. அதிர்த்துக் கொண்டு புறப்பட்டபோதை அட்டஹாஸமும் நாமடிக்கொண்ட உதடும் நெற்றியது

கண்ணும் உச்சியது புருவமாய்க் கொண்டு தோற்றின போது பொசுக்கின பன்றிபோலே உருகினான் பொன்னன். ஆகையாலே (இரண்யன் பொன்னன்) முரட்டுப் பையலைப் பிராட்டி சாயக்கடவ மடியிலே ஏற்றான். நாயகி பாவத்தில் உருகும் ஆழ்வார் போல்வாரை அன்றோ மடியிலே எடுத்துக்கொள்ள அடுப்பது, ஆச்ரிதருக்குப் பரமப்ராப்யமான திருவடிகளிலே ஆஸுரப்ரக்குதியானவனை ஏறிட்டுக் கொள்வதே ஒரு மலையைக் கீழே இட்டுக்கொண்டு மேலே நிற்பது ஓர் சிங்கமது ஒத்தான்.

நரசிம்மத்தினுடைய மொறாந்த (கோபத்தினால் சிவந்த) முகத்தைக் கண்ட போதே மேல்நரகில்போய் அநுபவிக்கக் கடவ அநுபவமெல்லாம் அப்போதே அநுபவித்து அற்றான். அநாதி காலம் பகவத் பாகவத விஷயங்களில் பண்ணிப் போந்த அஸஹ்யாபசார பாபமெல்லாம் அரைக்ஷணத்தில் அநுபவித்து அற்றான். இரணியனுடைய உடல் திருஉகிருக்கு அரைவயிறாம்படியும் போந்ததில்லை. திருவாழி (சக்ராயுதம்) தனக்கு இரைகிடையாமையாலே சீறி நாக்கு நீட்டிக்கொண்டிருந்தது. சீற்றத்தின் மிகுதியாலே குடலைப் பறித்துத் திருமார்பிலே மாட்டிக் கொண்டான்.

விஜயஸ்ரீ விளங்குகிற மார்பிலே அதுக்கு மாலையிட்டபடி பிராட்டி இருக்கிற மார்பிலே காணும் குடல் மாலை போட்டான். பிராட்டிமாரோடே கலக்கைக்கு அலங்கரித்த திருத்தோளின் மேலே சீற்றத்தின் மிகுதியாலே அறைந்துகொண்டான். சீற்றம் விண்ணையும் சுட்டது. ஆநந்தத்தால் பேராரவாரம் செய்தான். அநாச்ரிதர்விஷயத்தில் இத்தனை சீற்றம் இல்லை ஆகில் அவள் அணையாளிறே. இற்றைக்கு முன்பு கண்டறியாததொன்றாய் இரா நின்றது. இது என்ன வடிவு? என அஞ்சித் தேவர்களானவர்கள் அங்கே இங்கே சிதறிக் கால்தடுமாறி ஒருவர் புக்க இடத்தில் ஒருவர் புகாதே ஓடினர். தேவர்கள் கலங்கி ஓடப்புக்கவாறே "ப்ரதி கூல நிரஸநத்துக்காக இவ்வடிவு கொண்டது போய் அநுகூலர் பக்கலிலேயும் வந்து பலிக்கும் அளவாயிற்று" என்று அந்தச் சீற்றத்தை ஆற்றுகைக்காகப் பெரிய பிராட்டியார் வந்து ஆலிங்கனம் செய்தாள். நாவானது தழும்பேறும்படியாக நான்முகனும் தேவர்களில் தலையான ருத்ரனும் முன்பு இரணியனுக்கு அஞ்சி மனுஷ்ய வேஷங்கொண்டு திரிந்தவர்கள் அவன் பட்ட பின்பு தம் தாமுடைய தரம்குலையாதபடி வந்து அவனைச் சேஷியாக அறிந்து ஸ்தோத்ரம் பண்ணினர்.

நரசிம்மாவதார ரஹஸ்யம்

இத்தால் சொல்லிற்று ஆயிற்று ஈச்வரனுக்கு எல்லோருக்கும் பொதுவாய் நின்று உபகரிக்கும் நிலை ஒழியப் பெற்றோர் வழியாகக் குழந்தைகள் பக்கலிலே வத்ஸலனாய் நிற்பதொரு நிலையும் உண்டிறே. அந்நிலை குலைந்தால் பெற்றோர் பகைவர்களாய் நிற்கும். அப்போதும் இவன்தான் முன்னின்று காப்பாற்று மென்கை.

இத்தால் சொல்லிற்று ஆயிற்று. ஆபத்துக் கனத்ததனையும் தான் விரைவில் வந்து காப்பாற்றுமென்கை. தமப்பன் பகை ஆக உதவினவன் அவனில் நெருங்கிய தானும் தனக்குப் பகையானால் அப்பொழுது உதவச் சொல்ல வேண்டுமோ.

உத்தரேத் ஆத்மாநா ஆத்மாநம் நஆத்மாநம் அவஸாதயேத்
ஆத்மா ஏவஹி ஆத்மாநோ பந்து: ஆத்மாஏவ ரிபு: ஆத்மந: - கீதை

(உலக இன்பங்களில் பற்றற்ற மனத்தினால் ஆத்மாவை மேல் எடுத்துச் செல்லுமாறாகப் பற்றுள்ளத்தினால் ஆத்மாவைத் துன்பவலையுள் அகப்படுத்தாதே. மனமே ஆத்மாவிற்கு பந்து. மனமே ஆத்மாவிற்குப் பகைவன் என்கிறபடியே தனக்குத் தானே சத்ரு. அந்தச் சமயத்திலும் அவன் வந்து காப்பாற்றும் என்கிறார்.

பெரியாழ்வார்

எந்தை தந்தை தந்தை தந்தை தம்மூத்தப்பன் ஏழ்படிகால் தொடங்கி
வந்து வழிவழி ஆட்செய்கின்றோம் திருவோணத்திருவிழாவில்
அந்தியம் போதில் அரிஉருவாகி அரியை அழித்தவனை
பந்தனை தீரப்பல்லாண்டு
பல்லாயிரத்தாண்டென்று பல்லாண்டு பாடுதுமே.

அளந்திட்ட தூணை அவன்தட்ட ஆங்கே
வளர்ந்திட்டு வாளுகிர்ச் சிங்க உருவாய்
உளந்தொட்டு இரணியன் ஒண்மார் பகலம்
பிளந்திட்ட கைகளால் சப்பாணி
பேய்முலை உண்டானே சப்பாணி (1.7.9)

உரம் பற்றி இரணியனை உகிர்நுதியால் ஒள்ளியமார்பு உறைக்க ஊன்றி
சிரம்பற்றி முடிஇடியக் கண்பிதுங்க வாயலறத் தெழித்தான் கோயில்
உரம்பெற்ற மலர்க்கமலம் உலகளந்த சேவடிபோல உயர்ந்து காட்ட
வரம்புற்ற கதிர்ச்செந்நெல் தாள் சாய்த்துத்
தலைவணங்கும் தண்ணரங்கமே. (4.9.8)

திருமங்கை ஆழ்வார்

பள்ளியில் ஓதி வந்த தன் சிறுவன்
வாயில் ஓராயிரம் நாமம்
ஒள்ளிய ஆகிப் போதஆங்கு அதனுக்கு
ஒன்றுமோர் பொறுப்பிலனாகி
பிள்ளையைச் சீறி வெகுண்டுதூண் புடைப்பப்
பிறை எயிற்று அனல்விழிப் பேழ்வாய்த்
தெள்ளிய சிங்க மாகிய தேவைத்
திருவல்லிக் கேணிக் கண்டேனே (பெரிய திருமொழி 2.3.8)

சிங்கவேள் குன்றம்

அங்கண் ஞாலமஞ்ச அங்கோர் ஆளரியாய், அவுணன்
பொங்க ஆகம் வள்ளுகிரால் போழ்ந்த புனிதனிடம்
பைங்கண் ஆனைக் கொம்புகொண்டு பத்திமையால் அடிக்கீழ்ச்
செங்கண் ஆளி இட்டிறைஞ்சும் சிங்கவேள் குன்றமே. 1

அலைத்த பேழ்வாய் வாளெயிற்றோர் கோளரியாய் அவுணன்
கொலைக்கை யாளன் நெஞ்சிடந்த கூருகி ராளனிடம்
மலைத்த செல்சாத்து எறிந்தபூசல் வன்துடி வாய் கடுப்ப
சிலைக்கை வேடர் தெழிப்பறாத சிங்கவேள் குன்றமே 2

ஏய்ந்த பேழ்வாய் வாளெயிற்றோர் கோளரியாய், அவுணன்
வாய்ந்த ஆகம் வள்ளுகிரால் வகிர்ந்தஅம் மானதிடம்,
ஓய்ந்த மாவும் உடைந்தகுன்றம் அன்றியும் நின்றழலால்
தேய்ந்தவேயும் அல்லதில்லாச் சிங்கவேள் குன்றமே. 3
எவ்வும் வெவ்வேல் பொன்பெயரோன் ஏதலன் இன்னுயிரை
வவ்வி ஆகம் வள்ளுகிரால் வகிர்ந்த அம்மான் திடம்
கவ்வு நாயும் கழுகும் உச்சிப் போதொடு கால் சுழன்று
தெய்வ மல்லால் செல்ல ஒண்ணாச் சிங்கவேள் குன்றமே. 4

மென்ற பேழ்வாய் வாளெயிற்றோர் கோளரியாய், அவுணன்
பொன்ற ஆகம் வள்ளுகிரால் போழ்ந்த புனிதனிடம்,
நின்ற செந்தீ மொண்டுசூறை நீள்விசும்பு ஊடுஇரியச்
சென்று காண்டற்கு அரியகோயில் சிங்கவேள் குன்றமே. 5

எரிந்த பைங்கண் இலங்குபேழ்வாய் எயிற்றொடுஇது எவ்வுருஎன்று
இரிந்து வானோர் கலங்கிஓட இருந்த அம்மானதிடம்,
நெரிந்த வேயின் முழையுள்நின்று நீள்நெறிவாய் உழுவை
திரிந்த ஆனைச்சுவடு பார்க்கும் சிங்கவேள் குன்றமே. 6

முனைத்த சீற்றம், விண்சுடப் போய்மூவுலகும் பிறவும்
அனைத்து மஞ்ச வாளரியாய் இருந்த அம்மானது இடம்,
கனைத்த தீயும் கல்லுமல்லா வில்லுடை வேடருமாய்த்
தினைத்தனையும் செல்ல ஒண்ணாச் சிங்கவேள் குன்றமே. 7

நாத்தழும்ப நான்முகனும் ஈசனுமாய் முறையால்
ஏத்த அங்கோர் ஆளரியாய் இருந்த அம்மானதிடம்
காய்த்த வாகை நெற்றொலிப்பக் கல்லதர் வேய்ங்கழைபோய்த்
தேய்த்த தீயால் விண்சிவக்கும் சிங்கவேள் குன்றமே. 8

நல்லை நெஞ்சே நாம் தொழுதும் நம்முடைய நம் பெருமான்
அல்லி மாதர் புல்க நின்ற ஆயிரம் தோளனிடம்,
நெல்லி மல்கிக் கல்லுடைப்பப் புல்லிலை ஆர்த்து அதர்வாய்ச்
சில்லு சில்லென்று ஒல்லறாத சிங்கவேள் குன்றமே. 9

செங்கணாளி இட்டிறைஞ்சும் சிங்கவேள் குன்றுடைய
எங்கள் ஈசன் எம்பிரானை இருந்தமிழ் நூற்புலவன்
மங்கையாளன் மன்னு தொல்சீர் வண்டறை தார்க்கலியன்
செங்கையாளன் செஞ்சொல்மாலை வல்லவர் தீதிலரே. 10

பெரியதிருமொழி 1.7

தளை அவிழ் கோதை மாலை இருபால் தயங்க
எரிகான்று இரண்டு தறுகண்
அளவெழ வெம்மை மிக்க அரிஆகி அன்று
பரியோன் சினங்கள் அவிழ
வளைஉகிர் ஆளி மொய்ம்பின் மறவோனது ஆகம்
மதியாது சென்று ஓர் உகிரால்
பிளவெழ இட்ட குட்டமது வையமூடு
பெருநீரில் மும்மை பெரிதே.

பெரிய திருமொழி 11.4.4

போரார் நெடுவேலோன் பொன்பெயரோன் ஆகத்தைக்
கூரார்ந்த வள்ளுகிரால் கீண்டு குடல்மாலை
சீரார் திருமார்பின் மேல்கட்டிச் செங்குருதி
சோராக் கிடந்தானைக் குங்குமத் தோள் கொட்டி
ஆரா எழுந்தான் அரியுருவாய்.

(சிறிய திருமடல், கண்ணி 43,44)

.........ஆயிரக்கண்
மன்னவன் வானமும் வானவர்தம் பொன்னுலகும்
தன்னுடைய தோள்வலியால் கைக்கொண்ட தானவனைப்
பின்ஓர் அரிஉருவமாகி எரிவிழித்துக் 100

கொன்னவிலும் வெஞ்சமத்துக் கொல்லாதே வல்லாளன்
மன்னு மணிக்குஞ்சி பற்றி வராஈர்த்துத் 101
தன்னுடைய தாள்மேல் கிடாத்தி அவனுடைய
பொன்னகலம் வள்ளுகிரால் போழ்ந்து புகழ்படைத்த 102
மின்னிலங்கும் ஆழிப்படைத்தடக்கை வீரனை - *பெரிய திருமடல்*

அழகியான் தானே அரிஉருவன் தானே
பழகியான் தாளே பணிமின். - *நான்முகன் திருவந்தாதி 22*

ஆடி ஆடி அகம் கரைந்து இசை
பாடிப் பாடிக் கண்ணீர் மல்கி எங்கும்
நாடி நாடி நரசிங்கா என்று
வாடி வாடும் இவ்வாணுதலே. *திருவாய்மொழி 2.4,1*

நாளை வதுவை மணமென்று நாளிட்டுப்
பாளை கமுகு பரிசுடைப் பந்தற்கீழ்க்
கோளரிமாதவன் கோவிந்தன் என்பானோர்
காளை புகுதக் கனாக்கண்டேன் தோழீ நான்

வரிசிலை வாள்முகத் தென்னைமார் தாம்வந்திட்டு
எரிமுகம் பாரித் தென்னைமுன்னே நிறுத்தி
அரிமுகன் அச்சுதன் கைம்மேலென் கைவைத்துப்
பொரிமுகந் தட்டக் கனாக் கண்டேன் தோழீ நான்

நாச்சியார் திருமொழி

தொகுப்பு : **வீரவல்லி வரததேசிகாசாரியார்**

இக்கதை யாவரும் அறிந்ததே. இதற்குக் காப்பிய நடையில் கலைவடிவம் கொடுத்த பூர்வாசாரியர்களின் நயம் படித்து இன்புறற் பாலது. அடியவர்கள் இதனை இருமுறை, மூன்று முறை படித்து இன்புற வேண்டுகிறோம்.

முதலாம் இராசாதிராசனின் 33ஆவது ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டு திருபுவனை வரதராசப் பெருமாள் கோயிலில் உள்ளது. இக்கல்வெட்டில் திருபுவனையைச் சுற்றியுள்ள 108 கோயில்கட்கு நிலங்கள் தானமாக வழங்கப்பட்ட செய்தி கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. தானம் பெற்ற கோயில்களின் பெயர்ப்பட்டியலில் அழிசுப்பாக்கம் மகாதேவர்க்குத் தரப்பட்ட நிரத்தைக் கூறி அதற்கடுத்தபடி சிங்கவேள் குன்றுடைய ஆழ்வார்க்கு நிலம் மூன்றுமா அளிக்கப்பட்ட செய்தி குறிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், சிங்கவேள் குன்றுடைய ஆழ்வார் கோயில் அயிற்றூர் என்ற ஊரில் உள்ளதாக இந்தக் கல்வெட்டுக் குறிக்கிறது. எனவே, இன்று சிங்ககிரி என வழங்கப்படும் ஊரின் பழைய பெயர் அயிற்றூர் என்பது தெரியவருகிறது. எனவே, கி.பி.1051 ஆம் ஆண்டிலேயே சிங்கவேள் குன்றுடைய ஆழ்வார் கோயில் இருந்தமை இதனால் விளங்கும்.

இத்தகவலைத் தந்தவர் புதுச்சேரி பிரஞ்சு இந்தியவியல் ஆய்வுக் கழகத்தில் புதுவைக் கல்வெட்டுக்களைத் தொகுத்து வரும் திரு.**கோ.விஜயவேணுகோபால்** ஆவர்.

◆ ◆ ◆

இத்தல முக்கியத்துவம்

இத்தலம் வரலாறு சிறப்பு மிக்கது. இத்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள மூர்த்தி இந்தியாவிலேயே உள்ள ஒரே ஒருவர்தான் என்பது தனிச்சிறப்பு தவிர இப்பழமை வாய்ந்த திருக்கோயில் ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ம அனுஷ்டுப்பு மந்திரத்தில் உள்ள எழுத்துக்களைக் கொண்டது என்பது விசேஷமான அம்சம்.

இது ஒரு பிரார்த்தனைஸ்தலம் பலபேர்கள் இப்பெருமானை வேண்டி பலன்பெற்றுள்ளனர் என்பது கண்கூட பார்ப்பது. இதில் அடியேனுடைய அனுபவமும் ஒன்று. யாவரும் இப்பெருமானை ஸேவித்து இறைவனின் கடாக்ஷத்திரத்திற்கு பாத்திரர்களாகும்படி பிரார்த்திக்கிறோம்.

இத்தலத்தில் வருடாந்திர பிரம்மஉத்ஸவம்

1. ஒவ்வொரு வருஷமும் ஸ்ரீ நரஸிம்ம ஜயந்திக்கு முன்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஸ்ரீ நரஸிம்மஜெயந்தியன்று ரதோஸ்வம் நடைபெறுகிறது.
2. பிரதிவருஷமும் மாசி மக சமுத்திர ஸ்னானத்திற்கு புதுச்சேரிக்கு எழுந்தருளுகிறார்.
3. கோயில் தமிழ் நாட்டில் உள்ளது. புதுவை மாநிலம், தமிழ்நாடு மாநிலம் இவர்களால் நியமிக்கப்பட்ட அறங்காவலர்கள் ஆட்சிக்குட்பட்டது.
4. ஸ்ரீ ராஜ ராஜ சோழன், விஜய நகர மன்னர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவராயர் முதலியவர்களாலும் சிலகைங்கர்யங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன.
5. இக்கோயிலுக்கு பின்புறம் ஸ்ரீமத் அஹோபிலமடம் 4வது பட்டம் ஸ்ரீ யர் ஸ்வாமிகள் பிருந்தாவனம் உள்ளது.

இதன் கட்டிட வேலைகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

ஸ்ரீ மாலோல சபையினர்கள்
P.R. விஜயராகவாச்சாரி
காரியதர்சி
ஸ்ரீ மாலோல கைங்கர்ய சபை.
புதுச்சேரி-1.

புதுச்சேரி.
15 -5-2003

திருக்குறள்

1. பால் : பொருட்பால் - நாட்டை பற்றியது
2. இயல் : அமைச்சியல் - அமைச்சர்களை பற்றியது
3. அதிகாரம் : வினைத்தூய்மை - ஊழலற்ற செயலை பற்றியது

ஈன்றாள் பசிகாண்பான் ஆயினும் செய்யற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை

பெற்ற தாயின் பசியைக் கண்டு வருந்த சேர்ந்தாலும் சான்றோர் பழிப்பதற்குக் காரணமான இழிவான செயல்களை செய்யக் கூடாது. (அதிகாரம்-66, குறள் - 656, பக்கம் 135)

விற்பனைக்கு

1. ஐம்பது அடி அகல விமானதள சாலை பகுதியில் அமைந்து உலக புகழ்ப் பெற்ற அரிய குடிநீர் உள்ள இடம்.
2. மணற் பாங்கான நிலப்பரப்பு உள்ளதால் எவ்வளவு மழை பொழிந்தாலும் சிறிதளவும் தண்ணீர் தேங்காத மிக சுகாதாரமான, தாகூர் கலைக் கல்லூரி மற்றும் நாவலர் நெடுஞ்செழியன் பள்ளிக்கு அருகில் உள்ள இடம்.
3. முன்பணம் செலுத்தும் முன் பத்திரங்களை தெளிவாக பார்வையிடலாம்.
4. ஆவணங்கள் விபரம் விலை விபரங்களுடன் கூடிய சிற்றிதழ் Pamplets தினசரி மனைப்பிரிவுகளில் வழங்கப்-படுகின்றன.

20' x 60', 20' x 100', 30' x 100', 40' x 100', 50' x 100'

அளவுகளில் மனைகள் உள்ளன.

அணுகவும் :- **பொ.தி.ப. நிலவணிகம்**
22, உடையார் தெரு, பாக்கமுடையான்பட்டு, புதுவை-8.
அலுவலகம் : அரசு தொடக்கப்பள்ளி எதிரில்
தி.ப. சாந்தசீலன் வீடு

தொலைபேசி : **0413-2251170,**
காலை 9.00 முதல் மதியம் 1.00 வரை
மாலை 4.30 முதல் இரவு 8.00 வரை

செல் : **98430-44005**
காலை 8.00 முதல் மதியம் 1.00 வரை
மாலை 5.00 முதல் இரவு 9.00 வரை

ஸ்ரீ

॥ श्रीमन्त्रराज पद स्तोत्रम् ॥

॥ ஸ்ரீ மந்த்ரராஜ பத ஸ்தோத்ரம் ॥

श्री. ईश्वर उवाच —

वृत्तोत्फुल्लविशालाक्षं
विपक्षक्षयदीक्षितम् ।
निनादत्रस्तविश्वाण्डं
विष्णुं उग्रं नमाम्यहम् ॥ १ ॥

ஸ்ரீ ஈச்வர உவாச —

வ்ருத்தோத்புல்ல விஸாலாக்ஷம்
விபக்ஷக்ஷய தீக்ஷிதம் ।
நிநாதத்ரஸ்த விஸ்வாண்டம்
விஷ்ணும் உக்ரம் நமாம்யஹம் ॥ 1 ॥

सर्वैरवध्यतां प्राप्तं
सबलौघं दितेः सुतम् ।
नखाग्रैः शकलीचक्रे
यस्तं वीरं नमाम्यहम् ॥ ॥ २ ॥

ஸர்வைரவத்யதாம் ப்ராப்தம்
ஸபலௌகம் திதே : ஸுதம் ।
நகாக்ரை : ஸகலீசக்ரே
யஸ்தம் வீரம் நமாம்யஹம் ॥ ॥ 2 ॥

पदावष्टब्धपातालं
मूर्धाविष्टत्रिविष्टपम् ।
भजप्रविष्टाष्टदिशं
महाविष्णुं नमाम्यहम् ॥ ॥ ३ ॥

பதாவஷ்டப்த பாதாளம்
மூர்த்தாவிஷ்ட த்ரிவிஷ்டபம் ।
புஜப்ரவிஷ்டாஷ்ட திஸம்
மஹாவிஷ்ணும் நமாம்யஹம் ॥ 3 ॥

ज्योतीष्यर्केन्दुनक्षत्र
ज्वलनादीन्यनुक्रमात् ।
ज्वलन्ति तेजसा यस्य
तं ज्वलन्तं नमाम्यहम् ॥ ॥ ४ ॥

ஜ்யோதீஷ்யர்க்கேந்து நக்ஷத்ர
ஜ்வலநாதீந்யநுக்ரமாத் ।
ஜ்வலந்தி தேஜஸா யஸ்ய
தம்ஜ்வலந்தம் நமாம்யஹம் ॥ ॥ 4 ॥

सर्वेन्द्रियैरपि विना
सर्वं सर्वत्र सर्वदा ।
यो जानाति नमाम्याद्यं
तमहं सर्वतोमुखम् ॥ ५ ॥

ஸர்வேந்தத்ரியைரபி விநா
ஸர்வம் ஸர்வத்ர ஸர்வதா ।
யோ ஜாநாதி நமாம்யாத்யம்
தம்ஹம் ஸர்வதோமுகம் ॥ 5 ॥

नरवत्सिंहवश्चैव
यस्य रूपं महात्मनः ।
महासटं महादंष्ट्रं
तं नृसिंहं नमाम्यहम् ॥ ६ ॥

நரவத் ஸிம்ஹவச்சைவ
யஸ்ய ரூபம் மஹாத்மந: ।
மஹாஸடம் மஹாதம்ஷ்ட்ரம்
தம் ந்ருஸிம்ஹம் நமாம்யஹம் ॥ 6 ॥

यन्नामस्मरणाद्भीताः
भूतवेतालराक्षसाः ।
रोगाद्याश्च प्रणश्यन्ति
भीषणं तं नमाम्यहम् ॥ ७ ॥

யந்நாமஸ்மரணாத் பீதா
பூத வேதாள ராக்ஷஸா ।
ரோகாத்யாஸ்ச ப்ரணஸ்யந்தி
பீஷணம் தம் நமாம்யஹம் ॥ 7 ॥

सर्वोपि यं समाश्रित्य
सकलं भद्रमश्नुते ।
श्रिया च भद्रया जुष्टः
यस्तं भद्रं नमाम्यहम् ॥ ॥ ८ ॥

ஸர்வோபி யம் ஸமாஸ்ரித்ய
ஸகலம் பத்ரம ஸ்நுதே ।
ஸ்ரியா ச பத்ரயா ஜுஷ்ட
யஸ் தம் பத்ரம் நமாம்யஹம் ॥ 8 ॥

साक्षात्स्वकाले संप्राप्तं
मृत्युं शत्रुगणान्वितम् ।
भक्तानां नाशयेद्यस्तु
मृत्युमृत्युं नमाम्यहम् ॥ ॥ ९ ॥

ஸாக்ஷாத் ஸ்வகாலே ஸம்ப்ராப்தம்
ம்ருத்யும் ஸத்ருகணாந்விதம் ।
பக்தாநாம் நாஸயேத் யஸ்து
ம்ருத்யு ம்ருத்யும் நமாம்யஹம் ॥ 9 ॥

नमस्कारात्मकं यस्मै
विधायाऽऽत्मनिवेदनम् ।
त्यक्तदुः खोऽखिलान्कामान्
अश्नतं तं नमाम्यहम् ॥ ॥ १० ॥

நமஸ்காராத்மகம் யஸ்மை :
விதாய ஆத்ம நிவேதநம் ।
த்யக்த துக்கோகிலாந் காமாந்
அஸ்நந்தம் தம் நமாம்யஹம் ॥ 10 ॥

दासभूताः स्वतस्सर्वे
ह्यात्मानः परमात्मनः ।
अतोऽहमपि ते दासः
इति मत्वा नमाम्यहम् ॥ ११ ॥

தாஸபூதா: ஸ்வத: ஸர்வே
ஹ்யாத்மாந: பரமாத்மந : ।
அதோஹமபி தே தாஸ
இதி மத்வா நமாம்யஹம் ॥ 11 ॥

शङ्करेणाऽऽदरात्प्रोक्तं
पदानां तत्वनिर्णयम् ।
त्रिसन्ध्यं यः पठेत्तस्य
श्रीर्विधाऽऽयुश्च वर्धते ॥ १२ ॥

ஸங்கரேணாதராத் ப்ரோக்தம்
பதாநாம் தத்வநிர்ணயம் ।
த்ரிஸந்த்யம் ய: படேத் தஸ்ய
ஸ்ரீர் வித்யாயுஸ்ச வர்ததே ॥ 12 ॥

ஸ்ரீ

।। श्रीमते श्रीलक्ष्मीनृसिंहपरब्रह्मणे नमः ।।

।। प्रह्लादस्तोत्रम् ।।

।। श्रीमद्भागवत पुराणे ।।

(सप्तमस्कन्धः नवमो ऽध्यायः)

ப்ரஹ்லாத ஸ்தோத்ரம்

ஸ்ரீமத் பாகவத புராணம்

(ஏழாவது ஸ்கந்தம் 9–ம் அத்யாயம்)

मूलग्रन्थ :- மூலக்ரந்த சுலோகங்கள்

नतोऽस्म्यनन्ताय दुरन्तशक्तये विचित्रवीर्याय पवित्रकर्मणे ।
विश्वस्य सर्गस्थितिसंयमान् गुणैः स्वलीलया संदधतेऽव्ययात्मने ।। 1

நதோ஽ஸ்ம்யநந்தாய துரந்தசக்தயே
விசித்ரவீர்யாய பவித்ரகர்மணே
விஸ்வஸ்ய ஸர்கஸ்திதிஸம்யமாந் குணை
ஸ்வலீலயா ஸந்ததே அவ்யயாத்மநே

श्रीनारद उवाच

एवं सुरादयः सर्वे ब्रह्मरुद्रपुरस्सराः ।
नोपैतुमशकन् मन्युसंरम्भं सुदुरासदम् ।। 2

ஸ்ரீ நாரத உவாச

ஏவம் ஸ்ராதயஸ் ஸர்வே ப்ரஹ்மருத்ரபுரஸ்ஸரா:
நோபைதுமசகந் மந்யுஸம்ரம்பம் ஸுதுராஸதம்

साक्षात् श्रीः प्रेषिता देवैः घष्ट्वा तन्महदद्भुतम् ।
अदृष्टाश्रुतपूर्वत्वात् सा नोपेयाय शङ्किता ॥ 3

ஸாக்ஷாத் ஶ்ரீ: ப்ரேஷிதா தேவை :
த்ருஷ்ட்வா தந்மஹதத்புதம் ।
அத்ருஷ்ட அச்ருதபூர்வத்வாத்
ஸா நோபேயாயசங்கிதா

प्रह्लादं प्रेषयामास ब्रह्माऽवस्थितमन्तिके ।
तात प्रशमयोपेहि स्वपित्रे कुपितं प्रभुम् ॥ 4

ப்ரஹ்லாதம் ப்ரேஷயாமாஸ ப்ரஹ்மாऽவஸ்திதமந்திகே
தாதப்ரசமயோபேஹி ஸ்வபித்ரே குபிதம் ப்ரபும்

तथेति शनकै राजन् महाभागवतोऽर्भकः ।
उपेत्य भुवि कायेन ननाम विधृता ञ्जलिः ॥ 5

ததேதி சநகை: ராஜந் மஹாபாகவதோऽர்பக:
உபேத்யபுவி காயேந நநாம வித்ருதாஞ்ஜலி ॥

स्वपादमूले पतितं तमर्भकं विलोक्य देवः कृपया परिप्लुतः ।
उत्थाप्य तच्छीर्ष्ण्यदधात् कराम्बुजं कालाहिवित्रस्तधियां कृताभयम् ॥ 6

ஸ்வபாதமூலே பதிதம் தமர்ப்பகம்
விலோக்ய தேவ: க்ருபயா பரிப்லுத: ।
உத்தாப்ய தச்சீர்ஷ்ண்யததாத் கராம்புஜம்
காலாஹிவித்ரஸ்ததியாம் க்ருதாபயம் ॥

स तत्करस्पर्शधुताखिलाशुभः सपधाभिव्यक्तपरात्मदर्शनः ।
तत्पादपद्मं ह दि निर्वुतो दधौ हृष्यत्तनुः क्लिन्नहृदश्रुलोचनः ॥ 7

ஸதத்கரஸ்பர்சதுதாகிலாசுப :
ஸபத்யபிவ்யக்தபராத்மதர்சந ।
தத்பாதபத்மம் ஹ்ருதி நிர்வ்ருதோ ததௌ
ஹ்ருஷ்யத்தநு: க்லிந்நஹ்ருதச்ருலோசந : ॥

अस्तौषीद्धरिमेकाग्रमनसासुसमाहितः ।
प्रेमगद्गदया वाचा तन्यस्तहृदयेक्षणः ॥ 8

அஸ்தௌஷீத் ஹரிமேகாக்ரமநஸா ஸுஸமாஹித : ।
ப்ரேமகத்கதயா வாசா தந்ந்யஸ்தஹ்ருதயேக்ஷண : ॥

ब्रह्मादयः सुरगणा मुनयोऽथ सिद्धाः
सत्त्वैकतानमतयो वचसां प्रवाहैः ।
नाराधितुं पुरुगुणैरधुनापि पूर्णाः
किं तोष्टुमर्हति स मे हरिरुग्रजातेः ॥ 9

ப்ரஹ்மாதயஸ்ஸுரகணா முநய : அதஸித்தா :
ஸத்த்வைகதா நமதயோ வசஸாம் ப்ரவாஹை : ।
நாராதிதும்புருகுணை : அதுநாபி பூர்ணா :
கிந்தோஷ்டுமர்ஹதி ஸமே ஹரிருக்ரஜாதே : ॥

मन्ये धनाभिजनरूपतपः श्रुतौज
स्तेजः प्रभावबलपौरुषबुद्धियोगाः ।
नाराधनाय हि भवन्ति पुनस्य पुँसो
भक्तया तुतोष भगवान् गजयूथपाय ॥ 10

மந்யே தநாபிஜநருபதபஸ்ச்ருதௌஜஸ்
தேஜ:ப்ரபாவபலபௌருஷபுத்தியோகா : ।
நாராதநாயஹி பவந்தி பரஸ்யபும்ஸோ
பக்த்யாதுதோஷ பகவாந் கஜயூதபாய

विप्राद् द्विषड्गुणयुतात् अरविन्दनाभ
पादारविन्दविमुखात् श्वपचं वरिष्ठम् ।
मन्ये तदर्पितमनोवचनेहितार्थप्राणः
पुनाति स कुलं न तु भूरिमानः ॥ 11

விப்ராத் த்விஷட்குணயதாத் அரவிந்தநாப
பாதாரவிந்தவிமுகாத் ச்வபசம் வரிஷ்டம் ।
மந்யே ததர்ப்பிதமநோவசநேஹிதார்த்த
ப்ராண புநாதி ஸ குலம்நது பூரிமாந : ॥

नैवात्मनः प्रभुरयं निजलाभपूर्णो
मानं जनादविदुषः करुणो वृणीते ।
यद्यज्जनो भगवते विदधीत मानं
तच्चात्मने प्रतिमुखस्य यथा मुखश्रीः ॥ 12

நைவாத்மந: ப்ரபுரயம் நிஜலாபபூர்ணோ
மாநம் ஜநாதவிதுஷ : கருணோ வ்ருணீதே ।
யத்யஜ் ஜநோ பகவதே விததீத மாநம்
தச்சாத்மநே ப்ரதிமுகஸ்ய யதா முகஸ்ரீ : ॥

तस्मादहं विगतविक्लव ईश्वरस्य
सर्वात्मना महि गृणामि यथामनीषम् ।
निचोऽजया गुणविसर्गमनुप्रविष्टः
पुयेत येन हि पुमाननुवर्णितेन ॥ 13

தஸ்மாதஹம் விகதவிக்லவ ஈச்வரஸ்ய
ஸர்வாத்மநா மஹி க்ருணாமி யதாமநீஷம் ।
நீச அஜயா குண விஸர்கமநுப்ரவிஷ்ட
பூயேத யேந ஹி புமாநநுவர்ணிதேந ॥

सर्वे ह्यमी विधिकरास्तव सत्त्वधाम्नो
ब्रह्मादयो वयमिवेश तवोद्विजन्तः ।
क्षेमाय भूतय उतात्मसुखाय चास्य
विक्रीडितं भगवतो रुचिरावतारैः ॥ 14

ஸர்வே ஹ்யமீ விதிகராஸ்தவ ஸத்தவதாம்நோ
ப்ரஹ்மாதயோ வயமிவேச தவோத்விஜந்த :।
க்ஷேமாயபூதயஉதாத்மஸுகாய சாஸ்ய
விக்ரீடிதம் பகவதோ ருசிராவதாரை : ॥

तद्यच्छ मन्युमसुरश्च हतस्त्वयाऽद्य
मोदेत साधुरपि वृश्चिकसर्पहत्या ।
लोकाश्च निर्वृतिमिताः प्रतियान्तु सर्वे
रूपं नृसिंह विभयाय जनाः स्मरन्ति ॥ 15

தத்யச்ச மந்யுமஸுர: ச ஹதஸ் த்வயாத்ய
மோதேத ஸாதுரபி வ்ருச்சிகஸர்பஹக்யா ।
லோகா: ச நிர்வ்ருதிமிதா: ப்ரதியாந்து ஸர்வே
ரூபம் ந்ருஸிம்ஹ விபயாய ஜநாஸ் ஸ்மரந்தி ॥

नाहं बिभेम्यजित तेऽतिभयानकास्य
जिह्वाग्रनेत्रभ्रुकुटीरभसोग्रदंष्ट्रात् ।
आन्त्ररत्रजः क्षतजकेसरशंकुकर्णान्निह्रा -
दभीतदीगिभादरिभिन्नखाग्रात् ॥ 16

நாஹம் பிபேம்யஜித தேஅதிபயா நகாஸ்ய
ஜிஹ்வாக்ரநேத்ரப்ருகுடீபஸோக்ர தம்ஷ்ட்ராத் ।
ஆந்த்ரஸ்ரஜ: க்ஷதஜகேஸரசங்குகர்ணாத்
நிர்ஹராத பீததிகிபாத் அரிபிந்நகாக்ராத் ॥

त्रस्तोऽ स्म्यहं कृपणवत्सल दुस्सहोग्र
संसारचक्रकदनात् ग्रसतां प्रणीतः ।
बद्धस्स्वकर्म भिरुशत्तम तेऽङ्घ्रिमूलं
प्रीती ऽपवर्गशरणं ह्वयसे कदा नु ॥ 17

த்ரஸ்தோஸ்ம்யஹம் க்ருபணவத்ஸல துஸ்ஸஹோக்ர
ஸம்ஸாரசக்ரகதநாத் க்ரஸதாம் ப்ரணீத: ।
பத்தஸ்ஸ்வகர்மபி-ருசத்தம! தே அங்க்ரிமூலம்
ப்ரீதோ அபவர்கசரணம் ஹ்வயஸே கதா நு ॥

तस्मात्प्रियाप्रियवियोगसयोग
जन्मशोकग्निना सकलयोनिषु दह्यमानः ।
दुःखौषधं तदपि दुःखमतद्धियाऽहं
भूषन् भ्रमामि दिश मे तव दास्ययोगम् । 18

தஸ்மாத் ப்ரியாப்ரியவியோக ஸயோகஜந்ம
சோகாக்நிநா ஸகலயோநிஷு தஸ்யமாந: ।
துகௌஷதம்ததபி து: கம் அதத்தியாஹம்
பூமந்ப்ரமாமி திச மே தவ தாஸ்யயோகம் : ।

सोऽहं प्रियस्व सुहृदः परदेवतायाः
लीलाकथास्तव नृसिंह विरिञ्चिगीताः ।
अञ्जरिततर्म्यनुगृणन् गुणविप्रयक्तो
दुर्गाणि ते पदयुगालयहंससङ्गः ॥ 19

ஸோ஽ஹம் ப்ரியஸ்யஸுஹ்ருத: பரதேவதாயா:
லீலாகதாஸ்தவ ந்ருஸிம்ஹ விரிஞ்சிகீதா:।
அஞ்ஜஸ்திதாம்ய நுக்ருணந் குணவிப்ரயுக்தோ
துர்காணி தே பதயுகாலயஹம்ஸஸங்க:॥

बालस्य नेह शरणं पितरौ नृसिंह
नार्तस्य चागदमुदन्वति मञ्जतो नौः ।
तप्तस्य तत्प्रतिविधिर्य इहाञ्जसेष्टस्तावद्विभो
तनुभृतां त्वदुपेक्षितानाम् ॥ 20

பாலஸ்ய நேஹ சரணம் பிதரௌ ந்ருஸிம்ஹ
நார்தஸ்ய சாகதமுதந்வதி மஜ்ஜதோ நௌ:।
தப்தஸ்ய தத்ப்ரதிவிதிர்ய இஹாஞ்ஜஸேஷ்ட:
தவாத் விபோ தநுப்ருதாம் த்வதுபேக்ஷிதாநாம்:॥

यास्मिन् यतो यर्हि येन च वस्य यस्माद्
यस्मै यथा यदुत यस्त्वपरः परो वा ।
भावः करोति विकरोति पृथक्खभावः
सञ्चोदितरतदखिलं भवतः स्वरूपम् ॥ 21

யஸ்மிந் யதோ யர்ஹி யேந ச யஸ்ய யஸ்மாத்
யஸ்மை யதா யதுத யஸ்த்வபர: பரோவா ।
பாவ: கரோதி விகரோதி ப்ருதக் ஸ்வபாவ:
ஸஞ்சோதிதஸ் ததகிலம் பவதஸ் ஸ்வரூபம் ॥

माया मनः सृजति कर्ममयं बलीयः
कालेन चोदितगुणाऽनुमतेन पुंसः ।
छन्दोमयं यदजयाऽर्पिषोडशारं
संसारचक्रमज कोऽतितरेत् त्वदन्यः ॥ 22

மாயா மநஸ் ஸ்ருஜதி கர்மமயம் பலீய :
காலேந சோதிதகுணா நுமதேந பும்ஸ :।
சந்தோமயம் பயஜயாऽபிதஷோட சாரம் :
ஸம்ஸாரசக்ரமஜ கோऽதிதரேத் த்வதந்ய :।।

स त्वं हि नित्यविजितात्मगुणः स्वधाम्ना
कालो वशीकृतविसृज्यविसर्गशक्तिः ।
चक्रे विसृष्टमजयेश्वर शोडशारे ॥
निष्पीडयमानमपकर्ष विभो प्रपन्नम् ॥ 23

ஸத்வம் ஹி நித்யவிஜிதாத்மகுணஸ் ஸ்வதாம் நா
காலோ வசீக்ருதவிஸ்ருஜ்யவிஸர்கசக்தி :।
சக்ரேவிஸ்ருஷ்டமஜயேச்வர ஜோடசாரே
நிஷ்பீட்யமாநமபகர்ஷ விபோ ப்ரபந்நம் :।।

हष्टा मया दिवि विभोऽखिलधिष्ण्यपाना
मायुः श्रियो विभव इच्छति यान् जनोऽयम् ।
येऽस्मत्पितुः कुपितहासविजृम्भितभ्रू
विस्फूर्जितेन लुलिताः स तू ते निरस्तः ॥ 24

த்ருஷ்டா மயா திவி விபோ அகிலதிஷ்ண்யபாநாம்
ஆயு: ச்ரியோ விபவ இச்சதி யாந் ஜநோநயம் ।
யேऽஸ்மத்பிது: குபிதஹாஸவிஜ்ரும்பித ப்ரு
விஸ்பூர்ஜிதே லுலிதா: ஸது தே நிரஸ்த :।

तस्मादमूस्तनुभृतामहमाशिषो ज्ञ
आयुः श्रियं विभवमैन्द्रियमाविरिञ्चात् ।
नेच्छामि ते विलुलितानुरुविक्रमेण
कालात्मनोपनय मां निजभृत्यपार्श्वम् ॥ 25

தஸ்மாதமூஸ் தநுப்ருதாமஹமாசிஷோ ஜ்ஞ :
ஆயு : ச்ரியம் விபவமைந்த்ரியமாவிரிஞ்சாத் ।
நேச்சாமி தே விலுளிதாநுருவிக்ரமேண
காலாத்மநோபநய மாம் நிஜப்ருத்யபார்ச்வம் :।।

कुत्राशिषः श्रुतिसुखाः मृगतृष्णरूपाः
वत्वेदं कलेबरमशेषरुजां विरोहः ।
निर्विद्यते न तु जनो यदपीति विद्वान्
कामानलं मधुलवैः शमयन् दुरापैः ॥ 26

குத்ராசிஷ : ச்ருதிஸுகா : ம்ருகத்ருஷ்ணரூபா :
க்வேதம் களேபரம் அசேஷருஜாம் விரோஹ : ।
நிர்வித்யதே நது ஜநோ யதபீதி வித்வாந்
காமாநலம் மதுலவை : சமயந் துராபை : ॥

वत्वाहं रजःप्रभव ईश! तमोधिकेऽस्मिन्
जातः सुरेतरकुले क तवानुकंपा ।
न ब्रह्मणो न तु भवस्य न वै रमाया
यन्मेऽर्पितः शिरसि पद्मकरः प्रसादः ॥ 27

க்வாஹம் ரஜ : ப்ரபவ ஈச தமோதிகேஸ்மிந்
ஜாதஸ் ஸுரேதரகுலே க்வ தவா நுகம்பா ।
ந ப்ரஹ்மணோ நது பவஸ்ய ந வை ரமாயா
யந்மேஸர்பித : சிரஸி பத்மகர : ப்ரஸாத : ॥

नैषा परावरमतिर्भवतो न तु स्यात्
जन्तोर्यथाऽ ऽत्मसुहृदो जगतस्तथापि ।
संसेवया सुरतरोरिव ते प्रसादः
सेवानुरूपमुदयो न परापरत्वम् ॥ 28

நைஷா பராவரமதிர் பவதோ ந து ஸ்யாத்
ஜந்தோர்யதாத்மஸுஹ்ருதோ ஜகதஸததாபி ।
ஸம்ஸேவயா ஸுரதரோரிவ தே ப்ரஸாத
ஸேவா நுரூபமுதயோ ந பராபரத்வம் ॥

एवं जनं निपतितं प्रभवाहिकूपे
कामाभिकाममनु यः प्रपतन् प्रसङ्गात् ।
कृत्वाऽत्मसात् सुरर्षिणा भगवन् गृहीतः
सोऽहं कथं नु विसृजे तव भृत्यसेवाम् ॥ 29

ஏவம் ஜநம் நிபதிதம் ப்ரபவாஹிகூபே
காமாபிகாமம நு ய : ப்ரபதந் ப்ரஸங்காத் ।
க்ருத்வாऽऽத்மஸாத் ஸுரர்ஷிணா பகவந் க்ருஹீத :
ஸோஹம் கதம் நு விஸ்ருஜே தவ ப்ருத்யஸேவாம் :

मत्प्राणरक्षणमनन्त पितुर्वधश्च
मन्ये स्वभृत्य ऋषिवाक्यमृतं विधातुम् ।
खड्गं प्रगृह्य यदवोचदसद्विधित्सुः
त्वामीश्वरो मदपरोऽवतु कं हरामि ॥ 30

மத்ப்ராண ரக்ஷண மநந்த பிதுர்வதச்ச
மந்யே ஸ்வப்ருத்ய ருஷிவாக்யம்ருதம் விதாதும் ।
கட்கம் ப்ரக்ருஹ்ய யதவோசதஸத் விதித்ஸு :
த்வாமீச்வரோ மதபரோஸவது கம் ஹராமி ॥

एकस्त्वमेव जगदेतदमुष्य यस्त्वम्
आद्यन्तयोः पृथगवस्यसि मध्यतश्च ।
सृष्ट्वा गुणव्यतिकरं निजमाययेदं
नानेव तैरवसितस्तदनुप्रविष्टः ॥ 31

ஏகஸ்த்வமேவ ஜகதேதமுஷ்ய யஸ்த்வம்
ஆத்யந்தயோ : ப்ருதகவஸ்யஸி மத்யதச்ச ।
ஸ்ருஷ்ட்வா குணவ்யதிகரம் நிஜமாயயேதம்
நாநேவ தைரவஸிதஸ்தத நுப்ரவிஷ்ட : ॥

त्वं वा इदं सदसदीश भवांस्ततोऽन्यो
माया यदात्मपरबुद्धिरियं ह्यपार्था ।
यद्यस्य जन्म निधनं स्थितिरीक्षणं च
तद्वै तदेव वसुकालवदुष्टितर्वोः ॥ 32

த்வம் வா இதம் ஸதஸதீச பவாம்ஸ்ததோஸந்யோ
மாயா யதாத்மபரபுத்திரியம் ஹ்யபார்த்தா
யத்யஸ்ய ஜந்ம நிதநம் ஸ்திதிரீக்ஷணஞ் ச
தத்வை ததேவ வஸுகாலவதுஷ்டிதர்வோ :

न्यस्येदमात्मनि जगद्विलयाम्बुमध्ये
शेषे स्वतो निजसुखानुभवो निरीहः ।
योगेन मीलितदृगात्मनि वीतनिद्रः
र्येर्य स्थितो न तु तमो न गुणांश्च युङ्क्षे ॥ 33

ந்யஸ்யேதமாத்மநி ஜகத்விலயாம்புமத்யே
சேஷே ஸ்வதோ நிஜஸுகாநுபவோ நிரீஹ : ।
யோகேந மீலிதத்ருகாத்மநி வீதநித்ர :
துர்யேஸ்திதோ ந து தமோ ந குணாஂஸ்ச யுங்க்ஷே ॥

तस्यै ते वपुरिदं निजकालशवन्त्या
सञ्चोदितप्रकृतिधार्मिण आत्मगूढम् ।
मरभेस्यनन्तशयनाद्विरमत्समाधेः
नाभेरभूत्स्वकणिकाद्वटवन्महाब्जम् ॥ 34

தஸ்யைவ தே வபுரிதம் நிஜகாலசக்த்யா
ஸஞ்சோதித ப்ரக்ருதி தா்மிண ஆத்மகூடம் ।
அம்பஸ்யநந்த சயநாத்விரமத்ஸமாதே :
நரபேரபூத்ஸ்வகணிகாத்வடவந் மஹாப்ஜம் ॥

तत्संभवः कविरतोऽन्यदपश्यामानः
त्वां बीजमात्मनि ततं स्वबहिर्विचिन्त्य ।
नाविन्ददब्दशतमप्सु निमज्ञमानो
जाते ऽ ङ्कुरे कथमथोपलभेत बीजम् ॥ 35

தத்ஸம்பவ : கவிரதோஸ்ந்யதபச்யமாந :
த்வாம் பீஜமாத்மிநி ததம் ஸ்வபஹிர்விசிந்த்ய ।
நாவிந்ததப்தசதமப்ஸு நிமஜ்ஜமாநோ
ஜாதேங்குரே கதமதோபலபேத பீஜம்

स त्वात्मयोनिरतिविस्मित आश्रितो ऽ ब्जं
कालेन तीव्रतपसा परिशुद्धभावः ।
त्वामात्मनीश भुवि गन्धमिवातिसूक्ष्म
भूतेन्द्रियाशयमयं विततं ददर्श ॥ 36

ஸத்வாத்மயோ நிரதிவிஸ்மித ஆச்ரிதோஸ்ப்ஜம்
காலேந தீவ்ரதபஸா பரிசுத்தபாவ :
த்வாமாத்மநீச புவி கந்தமிவாதிஸூக்ஷ்ம
பூதேந்த்ரியாசயமயம் விததம் ததா்ச ॥

एवं सहस्रवदनांघ्रिशिरः करोरु
नासास्यकर्ण नयनाभरणायुधाढयम् ।
मायामयं सदुपलक्षणयन्निवेशं
दृष्ट्वा महापुरुषमाप मुदं विरिञ्चिः ॥ 37

ஏவம்ஸஹஸ்ர வதநாங்க்ரி சிர : கரோரு
நாஸாஸ்ய கர்ணநயநாபரணாயுதாட்யம்
மாயாமயம் ஸதுபலக்ஷண ஸந்நிவேசம்
த்ருஷ்ட்வா மஹாபுருஷமாப முதம் விரிஞ்சி : ॥

तस्मै भवान् हयशिरस्तनुतां च बिभ्रद्
वेदद्रुहावतिबलौ मधुकैटभाख्यौ ।
हत्वा ऽ ऽनयच्छ्रुतिगणांस्तु रजस्तमश्च
सत्वं तव प्रियतमां तनुमामनन्ति ॥ 38

தஸ்மை பவாந் ஹயசிரஸ்த நுதாஞ்ச பிப்ரத்
வேதத்ருஹாவதி பலௌ மதுகைடபாக்யௌ ॥
ஹத்வாநயச் ச்ருதிகணும்ஸ்துரஜஸ்தமச்ச
ஸத்வம் தவ ப்ரியதமாம் தநுமாமநந்தி

इत्थं नृतिर्यगृषिदेवझषावतारै
र्लोकान्विभावयसि हन्सि जगत्प्रतीपान ।
धर्मं महापुरुष पासि युगानुवृत्तं
छन्नः कलौ यदभवस्त्रियुगो ऽ स्यतरत्वम् ॥ 39

இத்தம் க்ருதிர்யக்ருஷிதேவ ஜஷாவதாரை :
லோகாந் விபாவயஸி ஹந்ஸி ஜகத்ப்ரதீபாந் ।
தர்மம் மஹா புருஷ பாஸி யுகா நுவ்ருத்தம்
சந்ந : கலௌ யதபவஸ்த்ரியுகோஸஸ்யதஸ்த்வம் ॥

नैतन्मनस्तव कथासु विकुण्ठनाथ
संप्रीतये दुरितदुष्टमसाधु तीव्रम्
कामातुरं हर्षशोकभयेषणार्त
तस्मिन्कथं तव गतिं विमृशामि दीनः ॥ 40

நைதந்மநஸ்தவ கதாஸு விகுண்டநாத
ஸம்ப்ரீதயே துரித துஷ்டமஸாது தீவ்ரம் ।

காமாதுரம் ஹர்ஷசோகபயேஷணார்த்தம்
தஸ்மிந் கதம் தவ கதிம் விம்ருசாமி தீந : ||

जिह्वैकतो ऽ च्युत विकर्षति मा ऽवितृप्तं
शिश्नो ऽन्यतस्त्वगुदरं श्रवणं कुतश्चित् ।
घ्राणो ऽ न्यतश्चपल दृक्क्वच कर्मशक्ति :
बह्व्यस्सपत्न्य इव गेहपतिं लुनन्ति ॥ 41

ஜிஹ்வைகதோ஽ச்யுத விகர்ஷதி மா஽வித்ருப்தம்
சிச்நோஸந்யதஸ்வகுதரம் ச்ரவணம் குதச்சித் : |
க்ராணோந்யதச்சபல த்ருக் க்வச கர்மசக்தி :
பஹ்வ்யஸ்ஸபத்ந்ய இவ கேஹபதிம் லுநந்தி ||

एवं स्वकर्मपतितं भववैतरण्यां
अन्योन्यजन्ममरणाशनभीतभीतम् ।
पश्यञ्जनं स्वपरविग्रहवैरमित्रं
हन्तेति पारचर ! पिपृहि मूढमद्य ॥ 42

ஏவம் ஸ்வகர்மபதிதம் பவவைதரண்யாம்
அந்யோந்யஜந்மமரணாசந பீதபீதம் |
பச்யந் ஜநம் ஸ்வபரவிக்ரஹ வைரமித்ரம்
ஹந்தேதி பாரசர பிப்ருஹி மூடமத்ய ||

कोन्यत्र ते ऽ खिलगुरो भगवत्प्रयासः
उत्तारणे ऽस्य भगवसंभवलोपहेतो ! ।
मूढेषु वै महदनुग्रह आर्तबन्धो !
कि ते न ते प्रियजनाननुसेवतां नः ॥ 43

கோந்வத்ர தே஽கிலகுரோ பகவந் ப்ரயாஸ :
உத்தாரணேஸஸ்ய பவஸம்பவ லோபஹேதோ !
மூடேஷுவை மஹத நுக்ரஹ ஆர்த்தபந்தோ !
கிம்தேநதே ப்ரிய ஜநாநு ஸேவதாந் ந : ||

नैवोद्विजे परम हे भववैतरण्याः
त्वद्वीर्यगायनमहामृतमग्नचित्तः ।
शोचे ततो विमुखचेतस इन्द्रियार्थ
मायासुखाय भरमुद्वहतो विमूढान् ॥ 44

நைவோத்விஜே பரம ஹேர! பவவைதரண்யா :
த்வத் வீர்யகாயந மஹாம்ருத மக்நசித்த : ।
ஸோசே ததோ விமுகசேதஸ இந்த்ரியார்த்த
மாயாஸுகாய பரமுத்வஹதோ விமூடான் ॥

प्रायेण देवमुनयास्स्वविमुक्तिकामाः
मौनं चरन्ति विजने नपरार्थनिष्ठाः ।
नैतान्विहाय कृपणान्विमुमुक्ष एको
नान्यं त्वदन्यशरणं भ्रमतो ऽ नुपश्ये ॥ 45

ப்ராயேண தேவ முநயஸ் ஸ்வவி மூக்தி காமா :
மௌநஞ்சரந்தி விஜநே நபரார்த்த நிஷ்ட்டா : ।
நைதாந்விஹாய க்ருபணாந் விமுமுக்ஷ ஏகோ
நாந்யந்த்வதந்ய ஸரணம் ப்ரமதோநுபச்யே ॥

यन्मैथुनादि गृहमेधिसुखं हि तुच्छं
कण्डूयनेन करयोरिव दुः खदुःखम् ।
तृप्यन्ति नेह कृपणा बहुदुःखभाजः
कण्डूतिवन्मनसिजं विषहेत धीरः ॥ 46

யந்மைதுநாதி க்ருஹமேதிஸுகம் ஹி! துச்சம்
கண்டூயநேந கரயோரிவ து : க்கது : க்கம் ।
த்ருப்யந்தி நேஹ க்ருபணா ஹோுது : க்க பாஜ :
கண்டூதிவந்மநஸிஜம் விஷஹேத தீர : ॥

मौनवृथतश्रुततपो ऽद्ययनस्वधर्म
व्याख्यारहोजपसमाधय आपवर्ग्याः ।
प्रायः पर पुरुष ते त्वजितेन्द्रियाणां
वार्ता भवन्त्युत उत न वात्र तु दाम्भिकानाम् ॥ 47

மௌநவ்ரத ச்ருத தபோऽத்யயந ஸ்வதர்ம
வ்யாக்யா ரஹோஜப ஸமாதய ஆபவர்க்யா : ।
ப்ராய : பரம்புருஷ தேத்வஜிதேந்த்ரியாணாம்
வார்த்தா பவந்த்யுத ந வாத்ரது தாம்பிகாநாம் ॥

रूपे इमे सदसती तव वेदसृष्टे
बीजाङ्कुराविव न चान्यदरूपकस्य ।
युक्तास्समक्षमुभयत्र विचक्षते त्वां
योगेन वह्निमिव दारुषू नान्यतः स्यात् ॥ 48

ரூபே இமே ஸதஸதீ தவ வேதத்ருஷ்டே
பீஜாங்குராவிவ ந சாந்யத் அரூபகஸ்ய ।
யுக்தாஸ்ஸமக்ஷ முபயத்ர விசக்ஷதே த்வாம்
யோகேந வஹ்நிமிவ தாருஷு நாந்யதஸஸ்யாத் ॥

त्वं वायुरग्निरवनिर्वियदम्बु मात्राः
प्राणेन्द्रियाणि हृदयं चिढनुग्र हृउय ।
सर्व त्वमेव सगणेणी विगुणाडच भूमन्
नान्यत्त्वदस्त्यपि मनो वचसा निरुक्तम् ॥ 49

த்வம் வாயுரக்நிரவநிர்வியதம்பு மாத்ரா :
ப்ராணேந்த்ரியாணி ஹ்ருதயம் சித நுக்ரஹச்ச ।
ஸர்வம் த்வமேவ ஸகுணோ விகுணச்ச பூமந்
நாந்யத் த்வதஸ்த்யபி மநோ வசஸா நிருக்தம் ॥

नैते गुणा न गुणिनो महदादयो ये
सर्वे मनःप्रभृतयत्यीसहदेवमर्त्याः ।
आधतवन्त उरुगाय विदन्ति हि त्वां
एवं विमृश्य सुधियो विरमान्ति शब्दात् ॥ 50

நைதே குண ந குணிநோ மஹதாதயோ யே
ஸர்வே மந : ப்ரப்ருதயஸ் ஸஹ தேவ மர்த்யா :
ஆத்யந்தவந்த உருகாய விதந்தி ஹி த்வாம்
ஏவம் விம்ருச்ய ஸுதியோ விரமந்தி ஸப்தாத் ॥

तत्ते महत्तम ! नमस्स्तुतिकर्म पूजा
कर्म स्मृतिश्चरणयोः श्रवणं कथायाम् ।
संसेवया त्वयि विनेति षडङ्गया तु
भविन्तञ्जनः परमहंसगतो लभेत ॥ 51

தத்தே மஹத்தம ! நம : ஸ்துதிகர்ம பூஜா
கர்ம ஸ்ம்ருதிச் சரணயோ : சரவணம் கதாயாம் ॥

ஸம்ஸேவயா த்வயி விதேதி ஷடங்கயா து
பக்திஞ்ஜந : பரமஹம்ஸ கதௌ லபேத ॥

श्री नारद उवाच

एतावद्वर्णितगुणो भक्त्या भक्तेन निर्गुणः ।
प्रह्लादं प्रणतं प्रीतः यतमन्युरभाषत ॥ 52

ஸ்ரீ நாரத உவாச ஏதாவத் வர்ணிதகுணோ பக்த்யா பக்தேந நிர்குண : ।
ப்ரஹ்லாதம் ப்ரணதம் ப்ரீத : யதமந்யுரபாஷத ॥

श्री भगवानुवाच

वत्स प्रह्लाद भद्रन्ते प्रीतोऽहन्ते ऽ सुरोत्तम ।
वरं वृणीष्वाभिमतं कामपूरोऽसम्यहं नृणाम् ॥ 53

ஸ்ரீ பகவாநுவாச

வத்ஸ ப்ரஹ்லாத பத்ரம்தே ப்ரீதோஹம்தேऽஸுரோத்தம் ।
வரம் வ்ருணீஷ்வாபிமதம் காமபூரோऽஸ்ம்யஹம்ந்ருணாம் ॥

मामप्रीणत आयुष्मन् दर्शनं दुर्लभं हि मे ।
दृष्ट्वा मां न पुनर्जन्तूरात्मनं तप्तुमर्हति ॥ 54

மாமப்ரீணத ஆயுஷ்மந் தர்ஸநம் துர்லபம் ஹி மே ।
த்ருஷ்ட்வா மாம் ந புநர் ஜந்துராத்மாநம் தப்து மர்ஹதி ॥

प्रीणन्त्येव हि मान्धीराः सर्वभावेन साधवः ।
श्रेयस्कामा महाभागास्सर्वासामाशिवां पतिम् ॥ 55

ப்ரீணந்த்யேவ ஹி மாம் தீராஸ்ஸர்வபாவேந ஸாதவ :
ச்ரேயஸ்காமா மஹாபாகா : ஸர்வாஸாமாஷாம் பதிம்

एवं प्रलोभ्यमानोऽपि वरैर्लोकप्रलोभनैः ।
एकान्तित्वाद्भगवति नैच्छत्तानसुरोत्तमः । 56

ஏவம் ப்ரலோப்யமானோபி வரைர்லோக ப்ரலோபனை ।
ஏகாந்தித்வாத் பகவதி நைச்சத்தாநஸுரோத்தம் ॥

4-வது பட்டம் ஸ்ரீமத்அழகிய சிங்கர்ஸ்வாமி

ஸ்ரீவண்சடகோப ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாஸ யதீந்திரமகாதேசிகன்